KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 543/2008

av den 16 juni 2008

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller handelsnormerna för fjäderfäkött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) (¹), särskilt artikel 121 e jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Från och med den 1 juli 2008 upphävs rådets förordning (EEG) nr 1906/90 av den 26 juni 1990 om vissa handelsnormer för fjäderfä (²) genom förordning (EG) nr 1234/2007.
- (2) Vissa bestämmelser och skyldigheter enligt förordning (EEG) nr 1906/90 återges inte i förordning (EG) nr 1234/2007.
- (3) Vissa bestämmelser och lämpliga skyldigheter bör därför antas i en förordning om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1234/2007 så att den gemensamma marknadsordningen och i synnerhet handelsnormerna kan användas utan avbrott och på ett korrekt sätt.
- (4) Genom förordning (EG) nr 1234/2007 antogs vissa handelsnormer för fjäderfäkött. Tillämpningen av dessa kräver att man fastställer bestämmelser om särskilt förteckningen över de fjäderfäslaktkroppar, delar därav och slaktbiprodukter för vilka nämnda förordning gäller, klassificering efter konformitet, utseende och vikt, typer av presentationsformer, det namn i vilket de aktuella produkterna ska säljas, den frivilliga användningen av uppgifter om kylmetoder och produktionssystem, villkoren för lagring och transport av vissa typer av fjäderfäkött och tillsynen av dessa bestämmelser för att säkerställa att de tillämpas enhetligt inom hela gemenskapen. Kommissionens förordning (EEG) nr 1538/91 (³) om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1906/90 bör därför upphävas och ersättas med en ny förordning.
- (5) För att göra det möjligt att saluföra fjäderfä i olika klasser beroende på konformitet och utseende, är det nödvändigt

att fastställa definitioner av slaktkropparnas arter, ålder och presentationsformer, samt när det gäller styckningsdelar av fjäderfäkött, den anatomiska konformiteten och innehållet. För den produkt som kallas "foie gras", dvs. fet gås- och anklever, är det med hänsyn till denna produkts höga värde och den därav följande risken för bedrägligt förfarande, nödvändigt att fastställa särskilt exakta minimihandelsnormer.

- (6) Dessa normer behöver inte tillämpas på vissa produkter och presentationsformer som är av lokal eller på annat sätt begränsad betydelse. De namn i vilka sådana produkter säljs bör emellertid inte vara av en sådan art att de väsentligt kan vilseleda konsumenten att förväxla dessa produkter med produkter som omfattas av dessa bestämmelser. Likaledes bör denna bestämmelse även gälla för ytterligare beskrivande termer som används för att närmare namnge sådana produkter.
- (7) För att åstadkomma en enhetlig tillämpning av denna förordning bör termerna "saluföring" och "parti" definieras inom fjäderfäköttsektorn.
- (8) Lagrings- och hanteringstemperaturen är av avgörande betydelse för upprätthållandet av höga kvalitetsnormer. Följaktligen är det lämpligt att fastställa en minimitemperatur vid vilken frysta produkter av fjäderfäkött ska förvaras.
- (9) Bestämmelserna i denna förordning, särskilt dem om kontroll och genomförande, bör tillämpas enhetligt inom hela gemenskapen. Även de tillämpningsföreskrifter som antas för detta ändamål bör vara enhetliga. Det bör därför fastställas gemensamma regler för provtagning och toleranser.
- (10) För att ge konsumenten tillräckliga, entydiga och objektiva upplysningar om sådana produkter som bjuds ut till försäljning, samt för att inom hela gemenskapen säkerställa den fria rörligheten för dessa produkter, är det nödvändigt att så långt som möjligt säkerställa att det i handelsnormer för fjäderfäkött tas hänsyn till bestämmelserna i rådets direktiv 76/211/EEG av den 20 januari 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om färdigförpackning av vissa varor efter vikt eller volym (4).

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 470/2008 (EUT L 140, 30.5.2008, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 173, 6.7.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1029/2006 (EUT L 186, 7.7.2006, s. 6).

⁽³⁾ EGT L 143, 7.6.1991, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1474/2007 (EUT L 329, 14.12.2007, s. 14).

⁽⁴⁾ EGT L 46, 21.2.1976, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 17).

- (11) Exempel på frivilliga uppgifter som får användas vid märkning är kylmetoden och särskilda produktionssystem. Med hänsyn till konsumentskyddet bör det fastställas att vid märkning med produktionssystemet ska angivande av vissa uppgifter, såsom ålder vid slakt eller gödningsperiodens längd och innehållet i vissa foderingredienser, vara underordnat noggrant definierade kriterier för både driftsförhållanden och kvantitetsgränser.
- (12) När kött från ankor och gäss som föds upp för produktion av "foie gras" märks som kött från djur med tillgång till utomhusvistelse, bör det också anges att djuren föds upp för produktion av "foie gras" så att konsumenterna får fullständig information om produktens egenskaper.
- (13) Det är lämpligt att kommissionen ständigt övervakar att särskilt de eventuella nationella bestämmelser som antas till följd av dessa bestämmelser är förenliga med gemenskapsrätten, inbegripet handelsnormerna. Särskilda bestämmelser bör även fastställas för registreringen och den regelbundna kontrollen av företag som har tillstånd att använda termer som hänvisar till särskilda produktionssystem. Sådana företag bör följaktligen vara skyldiga att för detta syfte föra regelbundna och detaljerade register.
- (14) Med hänsyn till den särskilda arten av dessa kontroller kan de behöriga myndigheterna i den aktuella medlemsstaten delegera ansvaret för dessa kontroller till externa organ som har lämpliga kvalifikationer och vederbörligt tillstånd, under förutsättning att det finns lämpliga tillsyns- och säkerhetsföreskrifter.
- (15) Om aktörerna i tredjeland vill använda de frivilliga uppgifterna om kylmetoder och produktionssystem bör de ges möjlighet att göra detta, förutsatt att de beviljas tillstånd av det aktuella tredjelandets behöriga myndighet, som ska finnas uppförd i en förteckning som sammanställts av kommissionen.
- (16) Med hänsyn till ekonomisk och teknisk utveckling både i fråga om beredning av fjäderfä och i fråga om kontroller, och med tanke på att vattenhalten är av särskilt intresse vid saluföring av frysta och djupfrysta fjäderfä bör den högsta tillåtna vattenhalten i frysta och djupfrysta fjäderfä fastställas och ett övervakningssystem för slakterier liksom för samtliga försäljningsled definieras, utan att principen om varors fria rörlighet på den inre marknaden kränks.
- (17) Vattenupptagningen vid produktionen bör kontrolleras och pålitliga metoder för att bestämma den vattenhalt som tillsätts vid beredningen av slaktkroppar av frysta och djupfrysta fjäderfä bör införas utan att man skiljer mellan naturligt vatten och vatten som tillkommer vid beredningen av fjäderfäna, med tanke på de praktiska svårigheterna med att göra en sådan åtskillnad.

- (18) Utan lämplig märkning på förpackningen bör saluföring av frysta eller djupfrysta fjäderfä som inte uppfyller kraven förbjudas. Följaktligen är det nödvändigt att anta praktiska bestämmelser med tanke på de uppgifter som ska anges på individuella och gemensamma förpackningar, beroende på destinationen, för att underlätta kontroller och säkerställa att produkterna inte används till något annat ändamål än det avsedda.
- (19) Det är nödvändigt att föreskriva vilka åtgärder som ska vidtas om det vid en kontroll upptäcks någon oegentlighet i en försändelse där produkterna inte uppfyller kraven i denna förordning. Det bör fastställas ett förfarande för att lösa tvister som kan uppstå i samband med försändelser inom gemenskapen.
- (20) I händelse av tvist bör kommissionen kunna agera bland annat genom besök på platsen och genom att vidta åtgärder som lämpar sig för situationen.
- (21) Harmoniseringen av kraven i fråga om vattenhalten förutsätter att referenslaboratorier utses i gemenskapen och nationellt.
- (22) Gemenskapen bör lämna finansiellt stöd.
- (23) Ett kontrakt bör ingås mellan gemenskapen och gemenskapens referenslaboratorium som fastställer villkoren för utbetalning av finansiellt stöd.
- (24) Det bör fastställas att medlemsstaterna ska vidta praktiska åtgärder för kontroll av vattenhalten i frysta och djupfrysta fjäderfä. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning bör det föreskrivas att medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om åtgärderna.
- (25) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De produkter som avses i artikel 121 e led ii i förordning (EG) nr 1234/2007 ska definieras på följande sätt:

1. Fjäderfäslaktkroppar

- a) TAMHÖNS (Gallus domesticus)
 - kycklingar, slaktkycklingar (broiler): höns med böjlig bröstbensspets (inte förbenad),

- tuppar, hönor, gryt- eller kok-: höns med stel bröstbensspets (förbenad),
- kapuner: tuppar som före könsmognaden kastrerats genom ett kirurgiskt ingrepp och som slaktas vid en ålder på lägst 140 dagar; efter kastreringen bör kapunerna gödas under en period på minst 77 dagar,
- poussin, coquelet: kyckling med en slaktvikt på högst 650 g (utan inkråm, huvud och fötter); kycklingar på 650–750 g får kallas "poussin" om slaktåldern är högst 28 dagar. Medlemsstaterna får tillämpa artikel 12 vid kontroll av denna slaktålder.
- ungtupp: tuppkyckling av värpras med stel bröstbensspets (inte helt förbenad) vars ålder vid slakt ska vara minst 90 dagar.
- b) KALKONER (Meleagris gallopavo dom.)
 - (unga) kalkoner: kalkoner med böjlig bröstbensspets (inte förbenad),
 - kalkoner: kalkoner med stel bröstbensspets (förbenad).
- c) ANKOR (Anas platyrhynchos dom., Cairina muschata), mulardänder (Cairina muschata x Anas platyrhynchos)
 - unga ankor eller ankungar, (unga) myskänder, (unga) mulardänder: ankor med böjlig bröstbensspets (inte förbenad),
 - ankor, myskänder, mulardänder: ankor med stel bröstbensspets (förbenad).
- d) GÄSS (Anser anser dom.)
 - (unga) gäss eller gåsungar: gäss med böjlig bröstbensspets (inte förbenad). Fettlagret över hela slaktkroppen är tunt eller medeltjockt. Unggåsens fett kan ha en färg som tyder på en särskild diet.
 - gäss: gäss med stel bröstbensspets (förbenad). Över hela kroppen finns ett medeltjockt till tjockt fettlager.
- e) PÄRLHÖNS (Numida meleagris domesticus)

- (unga) pärlhöns: pärlhöns med böjlig bröstbensspets (inte förbenad),
- pärlhöns: pärlhöns med stel bröstbensspets (förbenad).

Vid tillämpning av denna förordning ska könsrelaterade varianter av de termer som används i a-e tolkas som synonyma termer.

2. Styckningsdelar av fjäderfäkött

- a) halva: halva kroppen, som delats genom ett längsgående snitt längs bröstbenet och ryggbenet.
- b) *kvart*: lårkvart eller bröstkvart som erhållits genom ett snitt genom en halva.
- c) bakdelspart: båda lårkvarterna förenade med en del av ryggen, med eller utan gumpen.
- d) bröst: bröstbenet och revbenen eller en del därav, fördelad på båda sidor om bröstbenet, med omgivande muskulatur. Bröstet kan vara helt eller halvt.
- e) klubba: lårbenet, skenbenet och vadbenet med omgivande muskulatur. De två snitten ska göras vid lederna.
- f) kycklingklubba med del av ryggben: ryggens vikt överskrider inte 25 % av hela delen.
- g) lår: lårbenet med omgivande muskulatur. De två snitten ska göras vid lederna.
- h) ben: skenbenet och vadbenet med omgivande muskulatur. De två snitten ska göras vid lederna.
- i) vinge: överarmsbenet, strålbenet och armbågsbenet med omgivande muskulatur. När det gäller kalkonvingar kan överarmsbenet eller strålbenet/armbågsbenet med omgivande muskulatur presenteras som separata delar. Spetsen med handlovsbenen kan vara borttagen men behöver inte vara det. Snitten ska göras vid lederna.
- j) sammanhängande vingar: båda vingarna förenade med del av ryggen, varvid ryggdelens vikt inte får överstiga 45 % av hela styckningsdelens vikt.

- k) *bröstfilé*: hela eller halva bröstet utan ben, dvs. utan bröstben och revben. När det gäller kalkonbröst kan filén bestå av enbart den djupa bröstmuskeln.
- bröstfilé med nyckelben: bröstfilén utan skinn och enbart med bröstbenets broskartade spets, varvid nyckelbenets och broskets vikt inte får överstiga 3 % av hela styckningsdelens vikt.
- m) magret, maigret: bröstfilé av ankor och gäss som avses i punkt 3 med skinn och underhudsfettet som omger bröstmuskeln, utan den djupa bröstmuskeln.
- n) *urbenat kalkonkött av klubba:* urbenat kött från kalkonlår och/eller kalkonben, dvs. utan lårben, skenben och vadben, helt, tärnat eller strimlat.

För de produkter som avses i e, g och h ska orden "snitten ska göras vid lederna" innebära att snitten görs innanför de två linjer som avgränsar lederna enligt illustrationen i bilaga II.

De produkter som anges i d-k får presenteras med eller utan skinn. Avsaknaden av skinn hos de produkter som anges i d-j eller förekomsten av skinn hos de produkter som anges i k, ska anges vid märkningen i enlighet med artikel 1.3 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG (¹).

3. Fet gås- och anklever ("foie gras"):

Lever av gäss eller ankor av arterna Cairina muschata eller Cairina muschata x Anas platyrhynchos som har götts på ett sådant sätt att de utvecklat hypertrofi till följd av fettinlagring i levercellerna.

Djur från vilka sådan lever hämtas ska vara fullständigt avblodade. Levern ska ha en enhetlig färg.

Levrarna ska ha följande vikt:

- Anklever ska väga minst 300 g netto.
- Gåslever ska väga minst 400 g netto.

Artikel 2

- I denna förordning gäller följande definitioner:
- a) *slaktkropp*: hela kroppen av en fågel av de arter som anges i artikel 1.1 efter avblodning, plockning och urtagning. Borttagning av njurar ska dock vara frivillig. En urtagen
- (1) EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

- slaktkropp får presenteras för försäljning med eller utan inkråm, dvs. hjärta, lever, muskelmage och hals, instoppat i bukhålan.
- b) styckningsdelar därav: fjäderfäkött som på grund av storleken och den sammanhängande muskelvävnadens egenskaper kan identifieras som komna från de respektive delarna av slaktkroppen.
- konsumentförpackat fjäderfäkött: fjäderfäkött som presenteras i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 1.3 b i direktiv 2000/13/EG.
- d) icke konsumentförpackat fjäderfäkött: fjäderfäkött som presenteras för försäljning till slutkonsumenten utan att konsumentförpackas eller som förpackas på försäljningsstället på kundens begäran.
- e) saluföring: innehav eller skyltning för saluföring, försäljningsanbud, försäljning, leverans eller varje annan form av saluföring.
- f) parti: fjäderfäkött av samma art och typ, samma klass, samma produktionsomgång, från samma slakteri eller styckningsanläggning, belägen på samma plats, som ska kontrolleras. Vid tillämpning av artikel 9 och bilagorna V och VI avses med parti endast konsumentförpackningar av samma nominella viktkategori.

Artikel 3

- 1. För saluförande i enlighet med denna förordning ska fjäderfäslaktkroppar bjudas ut till försäljning i en av följande former:
- Delvis urtagen ("effilé", "roped").
- Med inkråm.
- Utan inkråm.

Ordet "urtagen" får läggas till.

- 2. Delvis urtagna slaktkroppar är slaktkroppar från vilka hjärta, lever, lungor, muskelmage, kräva och njurar inte har avlägsnats.
- 3. Beträffande alla presentationsformer av slaktkroppar får luft- och matstrupe liksom kräva lämnas kvar i kroppen om huvudet inte är borttaget.

4. Inkråm får endast bestå av följande:

Hjärta, hals, muskelmage och lever samt alla andra delar som anses vara ätliga på den marknad där produkten är tänkt att slutligen konsumeras. Levern ska vara utan gallblåsa. Muskelmagen ska vara utan hornlagret och innehållet i muskelmagen ska vara urtaget. Hjärtat kan vara med eller utan hjärtsäcken. Om halsen sitter kvar på kroppen anses den inte utgöra del av inkråmet.

Om ett av dessa fyra organ vanligtvis inte ingår i de slaktkroppar som bjuds ut till försäljning ska det vid märkningen anges att detta organ saknas.

- 5. Förutom att den nationella lagstiftning som antagits i enlighet med direktiv 2000/13/EG ska iakttas, ska följande uppgifter anges på de medföljande handelsdokumenten i enlighet med artikel 13.1 b i det direktivet:
- a) Den klass som avses i bilaga XIV del B punkt III.1 i förordning (EG) nr 1234/2007.
- b) Tillståndet i vilket fjäderfäköttet saluförs i enlighet med bilaga XIV del B punkt III.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 och den rekommenderade lagringstemperaturen.

Artikel 4

- 1. De namn under vilka produkter som omfattas av denna förordning säljs, i den mening som avses i artikel 3.1.1 i direktiv 2000/13/EG, ska vara de namn som nämns i artikel 1 i denna förordning samt motsvarande termer på övriga gemenskapsspråk som anges i bilaga I till denna förordning, åtföljda av följande hänvisning:
- För hela slaktkroppar en hänvisning till en av de presentationsformer som fastställs i artikel 3.1 i denna förordning.
- För styckningsdelar av fjäderfä en hänvisning till respektive arter.
- 2. De namn som definieras i artikel 1.1 och 1.2 får kompletteras med andra termer, förutsatt att dessa inte i avsevärd grad vilseleder konsumenten, särskilt inte på ett sådant sätt att det kan leda till en förväxling med andra produkter som anges i artikel 1.1 och 1.2 eller med de uppgifter som avses i artikel 11.

Artikel 5

1. Andra produkter än de som definieras i artikel 1 får endast saluföras inom gemenskapen under namn som inte i avsevärd grad vilseleder konsumenten genom att ge upphov till förväxling med de produkter som anges i artikel 1 eller med de uppgifter som avses i artikel 11.

- 2. Förutom att den nationella lagstiftning som antagits i enlighet med direktiv 2000/13/EG ska iakttas, ska märkningen, presentationen och saluföringen av fjäderfäkött som är avsett för slutkonsument uppfylla de ytterligare krav som anges i punkterna 3 och 4 i denna artikel.
- 3. För färskt fjäderfäkött ska datum för minsta hållbarhetstid ersättas med "sista förbrukningsdag" i enlighet med artikel 10 i direktiv 2000/13/EG.
- 4. För konsumentförpackat fjäderfäkött ska även följande uppgifter anges på konsumentförpackningen eller en etikett som fästs på denna:
- a) Den klass som avses i bilaga XIV del B punkt III.1 i förordning (EG) nr 1234/2007.
- b) För färskt fjäderfäkött, försäljningspriset och priset per viktenhet i detaljhandelsledet.
- c) Tillståndet i vilket fjäderfäköttet saluförs i enlighet med bilaga XIV del B punkt III.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 och den rekommenderade lagringstemperaturen.
- d) Slakteriets eller styckningsanläggningens godkännandenummer, utfärdat i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 (¹), utom när styckning och urbening sker på försäljningsstället i enlighet med artikel 4.2 d i samma förordning
- e) För fjäderfäkött som importeras från tredjeland, uppgift om ursprungslandet.
- 5. Vid försäljning av icke konsumentförpackat fjäderfäkött, utom när styckning och urbening sker på försäljningsstället i enlighet med artikel 4.2 d i förordning (EG) nr 853/2004 och förutsatt att sådan styckning och urbening sker på begäran och i närvaro av kunden, ska artikel 14 i direktiv 2000/13/EG gälla för de uppgifter som avses i punkt 4.
- 6. Genom undantag från artikel 3.5 och punkterna 2–5 i denna artikel ska det vid leveranser till stycknings- eller bearbetningsanläggningar inte vara nödvändigt att klassificera fjäderfäkött eller att ange de ytterligare uppgifter som avses i de artiklarna

Artikel 6

Följande tilläggsbestämmelser ska gälla för fryst fjäderfäkött enligt definitionen i bilaga XIV del B punkt II.3 i förordning (EG) nr 1234/2007:

⁽¹⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 55. Rättad i EUT L 226, 25.6.2004, s. 22.

Fryst fjäderfäkött som berörs av denna förordning ska hålla en stabil temperatur på högst –12 °C på alla ställen i produkten, med eventuella kortvariga temperaturökningar på högst 3 °C. Dessa toleranser för produktens temperatur ska vara tillåtna i enlighet med god förvarings- och distributionspraxis vid lokal distribution och i frysdiskar i detaljhandeln.

Artikel 7

- 1. Fjäderfäslaktkroppar och styckningsdelar av fjäderfä som omfattas av denna förordning ska uppfylla följande minimikrav för att klassificeras i klass A och B:
- a) Hela, med hänsyn tagen till presentationsformen.
- b) Rena, fria från synliga föroreningar och blod.
- c) Fria från främmande lukter.
- d) Fria från synliga blodfläckar, undantaget sådana som är små och icke iögonfallande.
- e) Fria från utskjutande brutna ben.
- f) Fria från svåra kontusioner.

Färskt fjäderfäkött får inte uppvisa tecken på tidigare frysning.

- 2. För att klassificeras som klass A ska slaktkroppar och styckningsdelar av fjäderfä dessutom uppfylla följande kriterier:
- a) De ska ha en god konformitet. Köttet ska vara fylligt, bröstet väl utvecklat, brett, långt och köttigt, och låren ska vara köttiga. Kycklingar, unga ankor eller ankungar och kalkoner ska ha ett tunt, jämnt fettlager på bröstet, ryggen och låren. På tuppar, höns, ankor och unga gäss är det tillåtet med ett tjockare fettlager. Gäss ska ha ett medeltjockt till tjockt fettlager över hela slaktkroppen.
- b) Ett fåtal små fjädrar, fjäderspolar (ving- eller stjärtpennslut) och dun (trådfjädrar) får finnas på bröst, klubba, gump, fotleder och vingspetsar. Kokhöns, ankor, kalkoner och gäss får ha ett fåtal sådana rester även på andra kroppsdelar.
- c) Viss skada, kontusion och missfärgning är tillåten under förutsättning att den är liten och icke iögonfallande och inte förekommer på bröst eller klubba. Vingspetsen får saknas. En liten rödfärgning av vingspetsar och fjäderfolliklar är tillåten.

d) Frysta eller djupfrysta fjäderfä får inte uppvisa tecken på frysbränna (¹), undantaget sådan som är oväsentlig, liten och icke iögonfallande och inte förekommer på bröst eller klubba.

Artikel 8

- 1. Beslut till följd av att artiklarna 1, 3 och 7 inte följts får endast avse hela det parti som har kontrollerats i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.
- 2. Ett prov bestående av följande antal enskilda produkter enligt artikel 1 ska väljas ut slumpmässigt från varje parti för kontroll i slakterier, styckningsanläggningar, grossist- och deltaljhandelslager, eller i varje annat handelsled, inbegripet transport, eller vid import från tredjeland, vid förtullningen.

		Tillåtet anta	al defekta enheter
Partiets storlek	Provets storlek	Summa	För artiklarna 1.1 (¹), 1.3 och 7.1
1	2	3	4
100-500	30	5	2
501-3 200	50	7	3
> 3 200	80	10	4

(1) Tolerans inom varje art, inte mellan arter.

3. Vid kontroll av ett parti fjäderfäkött av klass A är hela det tillåtna antalet defekta enheter som avses i kolumn 3 i tabellen i punkt 2 tillåtet. Dessa defekta enheter får i fråga om bröstfilé även ha en förekomst av filéer med högst 2 viktprocent brosk (bröstbenets böjliga spets).

Antalet defekta enheter som inte uppfyller bestämmelserna i artikel 1.1 och 1.3 och artikel 7.1 får dock inte överskrida de tal som anges i kolumn 4 i tabellen i punkt 2.

Vad gäller artikel 1.3 får inga defekta enheter tillåtas om inte vikten är minst 240 g i fråga om anklever och minst 385 g i fråga om gåslever.

- (¹) Frysbränna: (i bemärkelsen kvalitetsförsämring) är en lokal eller fläckvis irreversibel uttorkning av skinnet och/eller köttet som kan visa sig som förändringar av
 - den ursprungliga färgen (oftast blekare), eller
 - smaken och lukten (utan smak eller härsken), eller
 - konsistensen (torr, svampaktig).

- 4. Vid kontroll av ett parti fjäderfäkött av klass B ska det tillåtna antalet defekta enheter fördubblas.
- 5. Om det kontrollerade partiet bedöms vara bristfälligt, ska kontrollorganet förbjuda att det saluförs eller importeras om det kommer från tredjeland, såvida inte respektive till dess att bevis föreligger för att åtgärder har vidtagits så att partiet överensstämmer med bestämmelserna i artiklarna 1 och 7.

Artikel 9

- 1. Konsumentförpackat fryst eller djupfryst fjäderfäkött i den mening som avses i artikel 2 i direktiv 76/211/EEG får klassificeras i viktkategorier i enlighet med bilaga XIV del B punkt III.3 i förordning (EEG) nr 1234/2007. Konsumentförpackningarna kan bestå av
- konsumentförpackningar som innehåller en fjäderfäslaktkropp, eller
- konsumentförpackningar som innehåller en eller flera styckningsdelar av fjäderfä av samma typ och art, enligt definitionen i artikel 1.
- 2. I enlighet med punkterna 3 och 4 ska det på alla konsumentförpackningar finnas en uppgift om produktens vikt, den så kallade *nominella vikt* som de ska innehålla.
- 3. Konsumentförpackningar med fryst eller djupfryst fjäderfäkött får klassificeras i kategorier av nominella vikter enligt följande:
- a) Slaktkroppar:
 - < 1 100 g: klasser om 50 g (1 050 1 000 950 osv.),
 - 1 100 < 2 400 g: klasser om 100 g (1 100 1 200 1 300 osv.),
 - ≥ 2 400 g: klasser om 200 g (2 400 2 600 2 800 osv.).
- b) Styckningsdelar:
 - < 1 100 g: klasser om 50 g (1 050 1 000 950 osv.),
 - ≥ 1 100 g: klasser om 100 g (1 100 1 200 1 300 osy.).
- 4. Sådana konsumentförpackningar som avses i punkt 1 ska vara så beskaffade att de uppfyller följande krav:
- a) Det faktiska innehållet ska i genomsnitt inte understiga den nominella vikten.
- b) Andelen konsumentförpackningar med en negativ avvikelse som är större än den tillåtna negativa avvikelse som fastställs i punkt 9 ska för ett parti konsumentförpackningar vara så

- liten att partiet uppfyller de kontrollkrav som anges i punkt 10.
- c) En konsumentförpackning med en negativ avvikelse som är större än dubbelt så stor som den i punkt 9 angivna tillåtna avvikelsen får inte saluföras.

De definitioner av nominell vikt, faktiskt innehåll och negativ avvikelse som fastställs i bilaga I till direktiv 76/211/EEG ska gälla för denna förordning.

- 5. Beträffande det ansvar som vilar på förpackaren eller importören av fryst eller djupfryst fjäderfäkött och de kontroller som ska utföras av behöriga myndigheter, ska punkterna 4, 5 och 6 i bilaga I till direktiv 76/211/EEG gälla i tillämpliga delar.
- 6. Kontrollen av konsumentförpackningar, som ska utföras genom att prov väljs ut, omfattar två delar:
- En kontroll avseende det faktiska innehållet i varje konsumentförpackning i provet.
- En kontroll avseende det genomsnittliga faktiska innehållet i konsumentförpackningarna i provet.

Ett parti konsumentförpackningar ska anses godtagbart om resultaten av båda kontrollerna uppfyller de kriterier för godkännande som avses i punkterna 10 och 11.

7. Ett parti ska utgöras av alla de konsumentförpackningar med samma nominella vikt, av samma typ och samma produktionsomgång, förpackade på samma ställe, som ska kontrolleras.

Partiets storlek ska begränsas till det antal som fastställs nedan:

- Om konsumentförpackningarna kontrolleras i slutet av förpackningslinjen ska antalet i varje parti motsvara förpackningslinjens maximala produktion per timme, utan begränsning vad beträffar partiets storlek.
- I andra fall ska partiets storlek begränsas till 10 000.
- 8. Ett prov bestående av följande antal konsumentförpackningar ska slumpmässigt väljas ut från varje parti som ska kontrolleras.

Partiets storlek	Provets storlek
100–500	30
501-3 200	50
> 3 200	80

För partier som består av färre än 100 konsumentförpackningar ska den oförstörande provning som avses i bilaga II till direktiv 76/211/EEG, om den utförs, omfatta hela partiet.

9. För konsumentförpackade enskilda slaktkroppar är följande negativa avvikelser tillåtna:

(i gram)

		,
Nominell vikt	Tillåten nega	itiv avvikelse
Nonlinen vikt	Slaktkroppar	Styckningsdelar
mindre än 1 100	25	25
1 100-< 2 400	50	50
2 400 eller mer	100	

10. För kontrollen av det faktiska innehållet i varje konsumentförpackning i provet ska det minsta godtagbara innehållet beräknas genom att den tillåtna negativa avvikelsen för det aktuella innehållet subtraheras från konsumentförpackningens nominella vikt.

Konsumentförpackningar i provet vars faktiska innehåll understiger det minsta godtagbara innehållet ska anses defekta.

Det kontrollerade partiet konsumentförpackningar ska anses vara godkänt eller underkänt om antalet defekta enheter i provet är mindre än eller lika med kriteriet för godkännande eller lika med eller större än kriteriet för icke godkännande enligt nedan:

	Antal defe	kta enheter
Antal i provet	Kriterium för godkän- nande	Kriterium för underkän- nande
30	2	3
50	3	4
80	5	6

11. För kontrollen av det genomsnittliga faktiska innehållet ska ett parti konsumentförpackningar anses godkänt om det genomsnittliga faktiska innehållet i de konsumentförpackningar som utgör provet överstiger nedan angivna kriterium för godkännande:

Provets storlek	Kriterium för godkännande för genomsnittligt fak- tiskt innehåll
30	_x — ≥ Qn – 0,503 s
50	$_{\rm x}$ — $\ge {\rm Qn} - 0.379 {\rm s}$
80	_x — ≥ Qn – 0,295 s

 genomsnittligt faktiskt innehåll i konsumentförpackningarna,

- Qn = konsumentförpackningens nominella vikt,
- s = standardavvikelse i det faktiska innehållet i konsumentförpackningarna i partiet.

Standardavvikelsen ska beräknas i enlighet med punkt 2.3.2.2 i bilaga II till direktiv 76/211/EEG.

- 12. Så länge kompletterande uppgifter tillåts enligt bestämmelserna i rådets direktiv 80/181/EEG (¹), får en kompletterande uppgift anges tillsammans med uppgiften om nominell vikt på konsumentförpackningar på vilka denna artikel är tillämplig.
- 13. Beträffande fjäderfäkött som förs in i Förenade kungariket från andra medlemsstater ska kontroller utföras slumpvis och inte vid gränsen.

Artikel 10

Uppgift om att en av nedan angivna kylmetoder har använts och motsvarande termer på övriga gemenskapsspråk som anges i bilaga III får anges i märkningen i enlighet med artikel 1.3 a i direktiv 2000/13/EG:

- Luftkylning: Kylning av fjäderfäslaktkroppar med kall luft.
- Evaporativ kylning: Kylning av fjäderfäslaktkroppar med kall luft som uppblandats med vattendimma eller finfördelat vatten
- Vattenkylning: Kylning av fjäderfäslaktkroppar i tankar med vatten eller is och vatten i enlighet med motströmsprocessen.

Artikel 11

- 1. Vid uppgift om produktionssystem, får med undantag av organisk eller ekologisk produktion, inga andra termer än de som anges nedan och motsvarande termer på de övriga gemenskapsspråken enligt bilaga IV, användas i märkningen i enlighet med artikel 1.3 a i direktiv 2000/13/EG, och de får anges endast om de villkor som anges i bilaga V till den här förordningen uppfylls:
- a) "Utfodrad med ... % ...".
- b) "Extensivt uppfödd inomhus".
- c) "Tillgång till utomhusvistelse".
- d) "Traditionell utomhusvistelse".
- e) "Uppfödd i full frihet".

Dessa termer får kompletteras med uppgifter som hänvisar till de särskilda kännetecknen för respektive produktionssystem.

⁽¹⁾ EGT L 39, 15.2.1980, s. 40.

Om kött från ankor och gäss som föds upp för produktion av "foie gras" märks som kött från djur med tillgång till utomhusvistelse (punkterna c, d och e) ska det på etiketten också anges "från produktion av foie gras".

- 2. Uppgift om slaktålder eller om gödningsperiodens längd ska tillåtas endast vid användning av en av de termer som avses i punkt 1 och för en ålder som lägst motsvarar den som anges i bilaga V b, c eller d. Denna bestämmelse gäller dock inte för djur som omfattas av artikel 1.1 a fjärde strecksatsen.
- 3. Punkterna 1 och 2 ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av nationella tekniska bestämmelser som är mer omfattande än de minimikrav som anges i bilaga V, och som endast gäller för producenter i den berörda medlemsstaten, förutsatt att de nationella bestämmelserna är förenliga med gemenskapsrätten och de gemensamma handelsnormerna för fjäderfäkött.
- 4. Kommissionen ska underrättas om de nationella bestämmelser som avses i punkt 3.
- 5. Närhelst kommissionen så begär ska medlemsstaterna överlämna alla uppgifter som är nödvändiga för att bedöma om de bestämmelser som avses i denna artikel är förenliga med gemenskapsrätten och de gemensamma handelsnormerna för fjäderfäkött.

Artikel 12

- 1. Slakterier som har tillstånd att använda de termer som anges i artikel 11 ska registreras särskilt. De ska föra ett separat register per produktionssystem
- a) över namn och adress på fjäderfäproducenter som ska registreras efter en kontroll av den behöriga myndigheten i medlemsstaten,
- b) på begäran av denna myndighet, antalet djur som varje producent håller vid varje produktionsomgång,
- c) över det antal djur som levererats och bearbetats samt den sammanlagda levande vikten eller slaktvikten för dessa,
- d) över uppgifter om försäljning med namn och adresser till köpare, och uppgifterna ska sparas i minst sex månader efter avsändning.
- 2. De producenter som avses i punkt 1 ska därefter kontrolleras regelbundet. De ska föra aktuella register över antalet fåglar per fjäderfäsystem av vilka det även ska framgå antalet sålda djur, köparnas namn och adress, kvantiteter samt fodrets ursprung, och uppgifterna ska sparas i minst sex månader efter avsändning.

Dessutom ska de producenter som använder system där djuren har tillgång till utomhusvistelse, registrera det datum då djuren först fick tillgång till utomhusvistelse.

- 3. Fodertillverkare och foderleverantörer ska föra register som visar att sammansättningen på det foder som levereras till producenter för de produktionssystem som avses i artikel 11.1 a stämmer överens med angivelserna om utfodring, och uppgifterna ska sparas i minst sex månader efter avsändning.
- 4. Kläckerier ska föra register över de djur av stammar som är erkända som långsamt växande som levereras till producenter för de produktionssystem som avses i artikel 11.1 d och e, och uppgifterna ska sparas i minst sex månader efter avsändning.
- 5. Regelbundna kontroller som avser iakttagandet av artikel 11 och punkterna 1–4 i denna artikel ska göras på
- a) jordbruksföretag: minst en gång per produktionsomgång,
- b) fodertillverkare och foderleverantörer: minst en gång om året,
- c) slakterier: minst fyra gånger per år,
- d) kläckerier: minst en gång per år för de produktionssystem som avses i artikel 11.1 d och e.
- 6. Varje medlemsstat ska överlämna en förteckning till övriga medlemsstater och kommissionen över de godkända slakterier som registrerats i enlighet med punkt 1 med uppgift om namn och adress och det nummer som tilldelats varje slakteri. Övriga medlemsstater och kommissionen ska i början av varje kvartal av kalenderåret underrättas om eventuella ändringar av denna förteckning.

Artikel 13

När det gäller kontrollen av angivandet av använt uppfödningssystem enligt artikel 121 e led v i förordning (EG) nr 1234/2007 ska de organ som medlemsstaterna utsett uppfylla de kriterier som fastställs i europeisk standard nr EN/45011 av den 26 juni 1989, och ska som sådana godkännas och kontrolleras av den behöriga myndigheten i den aktuella medlemsstaten.

Artikel 14

Fjäderfäkött som importeras från tredjeland får vara märkt med en eller flera av de valfria uppgifter som anges i artikel 10 och 11, om köttet åtföljs av ett intyg som utfärdats av den behöriga myndigheten i ursprungslandet, om att de aktuella produkterna är i överensstämmelse med tillämpliga bestämmelser i denna förordning.

På begäran av ett tredjeland ska kommissionen utarbeta en förteckning över sådana myndigheter.

Artikel 15

- 1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16.5 och artikel 17.3 får fryst och djupfryst kyckling saluföras genom affärsverksamhet eller handel inom gemenskapen endast om vattenhalten inte överskrider de tekniskt oundvikliga värden som bestäms genom den analysmetod som beskrivs i bilaga VI (avdroppningstest) eller metoden i bilaga VII (kemiskt test).
- 2. De behöriga myndigheter som utses av varje medlemsstat ska säkerställa att slakterierna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla bestämmelserna i punkt 1 och särskilt se till att
- prov tas f\u00f6r att \u00f6vervaka vattenupptagningen vid kylning och vattenhalten i fryst och djupfryst kyckling,
- resultatet av kontrollerna antecknas och sparas i ett år,
- varje parti märks på ett sådant sätt att produktionsdagen kan identifieras; denna märkning av partiet måste anges i produktionsprotokollen.

Artikel 16

1. I enlighet med bilaga IX ska regelbundna kontroller genomföras av det vatten som upptas eller kontroller i enlighet med bilaga VI genomföras i slakterierna minst en gång under varje arbetsperiod om åtta timmar.

Om kontrollerna visar att den vattenmängd som upptas är större än den totalt tillåtna vattenhalten enligt denna förordning, med beaktande av vatten som upptas av slaktkropparna vid den del av beredningen som inte omfattas av kontroll, och om i något fall den vattenmängd som upptas är större än de nivåer som anges i bilaga IX punkt 10 eller i bilaga VI punkt 7, ska nödvändiga tekniska justeringar av produktionen genast göras av slakteriet.

- 2. I samtliga de fall som avses i punkt 1 andra stycket och i vart fall åtminstone en gång varannan månad ska de kontroller av vattenhalten som avses i artikel 15.1 genomföras genom provtagning i enlighet med bilagorna VI eller VII på frysta och djupfrysta kycklingar från de slakterier som väljs ut av den behöriga myndigheten i medlemsstaten. Dessa kontroller ska inte utföras på slaktkroppar som är avsedda uteslutande för export om detta kan intygas på ett godtagbart sätt för den behöriga myndigheten.
- 3. De kontroller som avses i punkterna 1 och 2 ska genomföras av eller under tillsyn av den behöriga myndigheten. Den

behöriga myndigheten får i vissa fall tillämpa bestämmelserna i punkt 1, särskilt punkterna 1 och 10 i bilaga IX, samt punkt 2 i denna artikel striktare i fråga om ett givet slakteri där detta visar sig nödvändigt för att säkerställa att den totalt tillåtna vattenhalten enligt denna förordning följs.

Den behöriga myndigheten ska vid alla tillfällen, då ett parti frysta eller djupfrysta fjäderfä inte anses vara i överensstämmelse med denna förordning, först återuppta kontrollen med den lägsta möjliga frekvens som anges i punkt 2, när tre på varandra följande kontroller enligt bilagorna VI eller VII, genomförda på ett urval av tre olika produktionsdagar inom högst fyra veckor, har visat negativt resultat. Kostnaden för dessa kontroller ska betalas av slakteriet i fråga.

- 4. Om, i samband med luftkylning, resultaten av de kontroller som avses i punkterna 1 och 2 överensstämmer med kriterierna i bilagorna VI–IX under en period av sex månader, får frekvensen av de kontroller som avses i punkt 1 sänkas till en gång i månaden. Om det vid något tillfälle konstateras att kriterierna i bilagorna inte iakttas ska detta leda till en återgång till kontroller enligt punkt 1.
- 5. Om resultaten av de kontroller som avses i punkt 2 överskrider de tillåtna gränsvärdena ska det berörda partiet inte anses uppfylla bestämmelserna i denna förordning. Det berörda slakteriet får dock begära att en motanalys genomförs på medlemsstatens referenslaboratorium med hjälp av en metod som väljs av den behöriga myndigheten i medlemsstaten. Innehavaren av partiet ska stå för kostnaden för motanalysen.
- 6. Om det efter en sådan motanalys bedöms att det berörda partiet inte uppfyller bestämmelserna i denna förordning ska den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att tillåta att ett sådant parti saluförs inom gemenskapen endast på villkor att såväl individuella som gemensamma förpackningar av slaktkropparna i fråga, under tillsyn av den behöriga myndigheten, av slakteriet märks med en banderoll eller etikett som har minst en av de formuleringar som förtecknas i bilaga X angivet med röda versaler.

Det parti som avses i första stycket ska förbli under den behöriga myndighetens överinseende till dess att det har behandlats i enlighet med bestämmelserna i denna punkt eller på annat sätt slutbehandlats. Om det intygas för den behöriga myndigheten att det parti som avses i första stycket ska exporteras, ska den behöriga myndigheten vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra att det berörda partiet saluförs inom gemenskapen.

De formuleringar som anges i första stycket ska anbringas på en väl synlig plats och vara tydliga och outplånliga. De ska inte döljas, skymmas eller störas av andra texter eller bilder. Bokstäverna ska på individuella förpackningar vara minst 1 cm höga och på gemensamma förpackningar 2 cm.

Artikel 17

- 1. Om det föreligger allvarliga misstankar om oegentligheter får den medlemsstat som är bestämmelseland genomföra stickprovskontroller av fryst och djupfryst kyckling för att kontrollera att försändelsen uppfyller kraven i artiklarna 15 och 16.
- 2. De kontroller som avses i punkt 1 ska genomföras på varornas bestämmelseort eller på en annan lämplig plats, under förutsättning att i det senare fallet platsen inte är belägen vid gränsen och i minsta möjliga mån påverkar varornas färdväg och att varorna kan fortsätta mot bestämmelseorten när provtagning har skett. De berörda produkterna ska dock inte säljas till slutkonsument förrän resultatet av kontrollen finns tillgängligt.

Sådana kontroller ska genomföras snarast möjligt för att inte onödigt försena produkternas saluförande eller förorsaka förseningar som kan påverka deras kvalitet.

Resultaten av dessa kontroller och eventuellt påföljande beslut och skälen till dessa ska senast två arbetsdagar efter provtagningen meddelas till avsändaren och mottagaren eller deras företrädare. Beslut som fattas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är bestämmelseland och skälen för besluten ska meddelas till den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är avsändarland.

Om avsändaren eller hans företrädare begär det ska dessa beslut och skälen för dem meddelas till honom skriftligen med uppgifter om rätten att överklaga enligt gällande lag i den medlemsstat som är bestämmelseland, förfarandet för överklagande och gällande tidsfrister.

- 3. Om resultaten av de kontroller som avses i punkt 1 överskrider de tillåtna gränsvärdena får innehavaren av partiet begära att en motanalys med hjälp av samma metod som i det första testet genomförs i ett av de referenslaboratorier som anges i bilaga XI. Innehavaren av partiet ska stå för kostnaderna i samband med motanalysen. Referenslaboratoriernas arbetsuppgifter och kompetens anges i bilaga XII.
- 4. Om det efter en kontroll som genomförs i enlighet med punkterna 1 och 2 och efter en begärd motanalys visar sig att den frysta eller djupfrysta kycklingen inte uppfyller kraven i artiklarna 15 och 16, ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är bestämmelseland tillämpa förfarandet i artikel 16.6.

5. I de fall som anges i punkterna 3 och 4 ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är bestämmelseland snarast ta kontakt med den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är avsändarland. Den senare ska vidta alla nödvändiga åtgärder och underrätta den behöriga myndigheten i bestämmelselandet om vilken typ av kontroller som genomförts, de beslut som fattats och skälen för dem.

När de kontroller som avses i punkterna 1 och 3 visar upprepade avvikelser eller när sådana kontroller – enligt den medlemsstat som är avsändarland – genomförs utan tillräcklig anledning ska de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen.

Kommissionen får i den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning eller på begäran av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är bestämmelseland och med beaktande av arten av oegentligheter vidta någon av följande åtgärder:

- Sända en grupp experter till den berörda anläggningen och i samarbete med den behöriga nationella myndigheten genomföra kontroller på platsen, eller
- begära att den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är avsändarland gör fler provtagningar i den berörda anläggningen och om nödvändigt vidtar sanktioner i enlighet med artikel 194 i förordning (EG) nr 1234/2007.

Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om sina rön. Medlemsstater på vars område en inspektion genomförs ska ge experterna all nödvändig hjälp för utförandet av deras uppdrag.

Den medlemsstat som är avsändarland måste på begäran av den medlemsstat som är bestämmelseland, i avvaktan på kommissionens rön, göra fler kontroller av produkterna från den berörda anläggningen.

När dessa åtgärder vidas för att komma till rätta med upprepade avvikelser i en anläggning ska kommissionen debitera de utgifter som uppkommer genom tillämpningen av tredje styckets strecksatser på den berörda anläggningen.

Artikel 18

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska omedelbart underrätta respektive nationella referenslaboratorium om resultaten av de kontroller som avses i artiklarna 15, 16 och 17 som genomförs av dem eller under deras övervakning.

De nationella referenslaboratorierna ska vidarebefordra dessa data till den expertstyrelse som avses i artikel 19, för vidare utvärdering och diskussion med nationella referenslaboratorier före den 1 juli varje år. Slutsatserna ska läggas fram för förvaltningskommittén för övervägande i enlighet med artikel 195 i förordning (EG) nr 1234/2007.

2. Medlemsstaterna ska utarbeta praktiska åtgärder för de kontroller i alla led i saluföringen som föreskrivs i artiklarna 15, 16 och 17, inbegripet kontroll av import från tredjeland i samband med tullklareringen i enlighet med bilagorna VI och VII. De ska informera de övriga medlemsstaterna och kommissionen om dessa åtgärder. Alla ändringar ska genast anmälas till de övriga medlemsstaterna och kommissionen.

Artikel 19

En styrelse sammansatt av experter på övervakning av vattenhalten i fjäderfäkött ska fungera som samordnare av de nationella referenslaboratoriernas testverksamhet. Den ska bestå av företrädare för kommissionen och nationella referenslaboratorier. Styrelsens och de nationella referenslaboratoriernas uppgifter samt styrelsens organisatoriska struktur anges i bilaga XII.

Ett finansiellt stöd ska betalas till referenslaboratoriet i enlighet med villkoren i ett kontrakt som sluts mellan kommissionen på uppdrag av gemenskapen och laboratoriet.

Generaldirektören vid generaldirektoratet för jordbruk bemyndigas att på kommissionens vägnar underteckna kontraktet.

Artikel 20

- 1. Följande färska, frysta och djupfrysta styckningsdelar av fjäderfäkött får saluföras inom gemenskapen, genom försäljning till konsumenten eller genom handel, endast om vattenhalten inte överstiger vad som är tekniskt ofrånkomligt enligt den analysmetod som beskrivs i bilaga VIII (kemiskt test):
- a) Kycklingbröstfiléer, med eller utan nyckelben, utan skinn.
- b) Kycklingbröst, med skinn.
- c) Lår, ben, klubbor, klubbor med del av ryggben och bakdelspart av kyckling, med skinn.
- d) Kalkonbröstfilé, utan skinn.

- e) Kalkonbröst, med skinn.
- f) Lår, ben och klubbor av kalkon, med skinn.
- g) Urbenat kalkonkött av klubba, utan skinn.
- 2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska se till att slakterier och styckningsanläggningar, oavsett om de är kopplade till ett slakteri eller inte, vidtar alla nödvändiga åtgärder för att följa bestämmelserna i punkt 1, och i synnerhet
- a) att regelbundna kontroller av vattenhalten görs i enlighet med artikel 16.1, även när det gäller slaktkroppar av kalkon och kyckling avsedda för produktion av färska, frysta och djupfrysta styckningsdelar enligt punkt 1 i denna artikel. Kontrollerna ska utföras minst en gång per arbetsperiod om åtta timmar. I samband med luftkylning av slaktkroppar av kalkon är det inte nödvändigt med regelbundna kontroller av vattenhalten. De gränsvärden som fastställs i bilaga IX punkt 10 ska även gälla för slaktkroppar av kalkon,
- b) att resultatet av kontrollerna antecknas och sparas i ett år,
- c) att varje parti märks på ett sådant sätt att produktionsdagen kan identifieras; denna märkning av partiet måste anges i produktionsprotokollen.

Om, i samband med luftkylning, resultaten av de kontroller som avses i led a och i punkt 3 överensstämmer med kriterierna i bilagorna VI–IX under en period av sex månader, får frekvensen av de kontroller som avses i led a sänkas till en gång i månaden. Om det vid något tillfälle konstateras att kriterierna i bilagorna VI–IX inte iakttas ska detta leda till en återgång till kontroller enligt led a.

3. Kontroller av den vattenhalt som avses i punkt 1 ska utföras åtminstone en gång var tredje månad genom provtagning på frysta och djupfrysta styckningsdelar av fjäderfäkött från samtliga slakterier och styckningsanläggningar som producerar sådana styckningsdelar, i enlighet med bilaga VIII. Dessa kontroller ska inte utföras om den behöriga myndigheten har tillfredsställande belägg för att styckningsdelarna i fråga uteslutande är avsedda för export.

Om en viss styckningsanläggning under ett års tid uppfyller kriterierna i bilaga VIII ska kontrollfrekvensen sänkas till en kontroll var sjätte månad. Om det därefter konstateras att kriterierna inte iakttas ska detta leda till en återgång till kontroller enligt första stycket.

4. Artikel 16.3–16.6 samt artiklarna 17 och 18 ska i tillämpliga delar också gälla de styckningsdelar av fjäderfäkött som avses i punkt 1 i denna artikel.

Artikel 21

Förordning (EEG) nr 1538/91 ska upphöra att gälla från och med den 1 juli 2008.

Hänvisningar till den upphävda förordningen och till förordning (EEG) nr 1906/90 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga XIII.

Artikel 22

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den ska tillämpas från och med den 1 juli 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 2008.

På kommissionens vägnar Mariann FISCHER BOEL Ledamot av kommissionen SV

Artikel 1.1 – Namn på fjäderfäslaktkroppar

						,	**				
	bg	es	cs	da	de	et	el	en	fr	it	lv
1.	Пиле, бройлер	Pollo (de carne)	Kuře, brojler	Kylling, slagte- kylling	Hähnchen Masthuhn	Tibud, broiler	Κοτόπουλο Πετετνοί και κότες (κρεατο- παραγωγής)	Chicken, broi- ler	Poulet (de chair)	Pollo, 'Broiler'	Cālis, broilers
2.	Петел, кокошка	Gallo, gallina	Kohout, slepice, drůbež na pe- čení, nebo va- ření	Hane, høne, suppehøne	Suppenhuhn	Kuked, kanad, hautamiseks või keetmiseks mõeldud kodu- linnud	Πετεινοί και κό- τες (για βράοιμο)	Cock, hen, casserole, or boiling fowl	Coq, poule (à bouillir)	Gallo, gallina Pollame da brodo	Gailis, vista, sau- tēta vai vārīta mājputnu gaļa
3.	Петеп (угоен, скопен)	Capón	Kapoun	Kapun	Kapaun	Kohikukk	Καπόνια	Сароп	Chapon	Cappone	Kapauns
4.	Ярка, петле	Polluelo	Kuřátko, ko- houtek	Poussin, Co- quelet	Stubenküken	Kana- ja kuke- pojad	Νεοσσός, πετει- νάρι	Poussin, Co- quelet	Poussin, coque- let	Galletto	Cālītis
5.	Млад петел	Gallo joven	Mladý kohout	Unghane	Junger Hahn	Noor kukk	Πετεινάρι	Young cock	Jeune coq	Giovane gallo	Jauns gailis
1.	(Млада) пуйка	Pavo (joven)	(Mladá) krůta	(Mini) kalkun	(Junge) Pute, (Junger) Trut- hahn	(Noor) kalkun	(Νεαροί) γάλοι και γαλοπούλες	(Young) turkey	Dindonneau, (jeune) dinde	(Giovane) tac- chino	(Jauns) tītars
2.	Пуйка	Pavo	Krůta	Avlskalkun	Pute, Truthahn	Kalkun	Γάλοι και γαλο- πούλες	Turkey	Dinde (à bouil- lir)	Tacchino/a	Titars
1.	(Млада) патица, пате (млада) мускусна патица, (млад) мюпар	Pato (joven o anadino), pato de Barbaria (jo- ven), pato cru- zado (joven)	(Mladá) kachna, kachnê, (mladá) Pižmová kachna, (mladá) kachna Mulard	(Ung) and (Ung) berberi- and (Ung) mulard- and	Frühmastente, Jungente, (Junge) Barba- rieente (Junge Mulardente)	(Noor) part, pardipoeg. (noor) muskus- part, (noor) mullard	(Νεαρές) πάπιες ή παπάκια, (νεα- ρες) πάπιες Βαρβαρίας, (νε- αρές) παπιες mulard	(Young) duck, duckling, (Young) Mu- scovy duck (Young) Mulard duck	(Jeune) canard, caneton, (jeune) canard de Bar- barie, (jeune) canard mulard	(Giovane) anatra muta (Giovane) Anatra muta Anatra 'mulara' Anatra 'mulara'	(Jauna) pīle, pī- lēns, (jauna) muskuspīle, (Jauna) Mulard pīle
2.	Патица, мус- кусна патица, мюпар	Pato, pato de Barbaria, pato cruzado	Kachna, Piž- mová kachna, kachna Mulard	Avlsand Avlsberberiand Avlsmulardand	Ente, Barba- rieente Mulardente	Part, muskus- part, mullard	Πάτιες, πάτιες Βαρβαρίας πά- τιες mulard	Duck, Muscovy duck, Mulard duck	Canard, canard de Barbarie (à bouillir), canard mulard (à bouillir)	Anatra Anatra muta Anatra 'mulard'	Pīle, muskuspīle, Mulard pīle
1.	(Млада) гъска, гъсе	Oca (joven), ansarón	Mladá husa, house	(Ung) gås	Frühmastgans, (Junge) Gans, Jungmastgans	(Noor) hani, hanepoeg	(Νεαρές) χήνες ή Χηνάκια	(Young) goose, gosling	(Jeune) oie ou oison	(Giovane) oca	(Jauna) zoss, zoslēns
2.	Гъска	Oca	Husa	Avlsgås	Gans	Hani	Χήνες	Goose	Oie	Oca	Zoss
1.	(Млада) токачка	Pintada (joven)	Mladá perlička	(Ung) per- lehøne	(Junges) Per- Ihuhn	(Noor) pärlkana	(Νεαρές) φραγκόκοτες	(Young) guinea fowl	(Jeune) pintade Pintadeau	(Giovane) far- aona	(Jauna) pērļu vistiņa
2.	Токачка	Pintada	Perlička	Avlsperlehøne	Perlhuhn	Pärlkana	Φραγκόκοτες	Guinea fowl	Pintade	Faraona	Pērļu vistiņa

	lt	hu	mt	lu	pl	pt	10	sk	sl	fi	AS
1.	Viščiukas broi- leris	Brojler csirke, pecsenyecsirke	Fellus, brojler	Kuiken, braad- kuiken	Kurczę, broiler	Frango	Pui de carne, broiler	Kurča, brojler	Pitovni pišča- nec – brojler	Broileri	Kyckling, slakt- kyckling (broiler)
2.	Gaidys, višta, skirti troškinti arba virti	Kakas és tyúk (főznivaló ba- romfi)	Serduk, tiğiega (tal-brodu)	Haan, hen soep- of stoof- kip	Kura rosołowa	Galo, galinha	Cocos, găină sau carne de pasăre pentru fiert	Kohút, sliepka	Petelin, kokoš, perutnina za pečenje ali ku- hanje	Kukko, kana	Tupp, höna, gryt-, eller kok- höna
3.	Kaplūnas	Kappan	Hasi	Kapoen	Kapłon	Capão	Clapon	Kapún	Kopun	Chapon (syöt- tökukko)	Kapun
4.	Viščiukas	Minicsirke	Ghattuqa, co- quelet	Piepkuiken	Kurczątko	Franguitos	Pui tineri	Kurčiatko	Mlad piščanec, mlad petelin (kokelet)	Kananpoika, kukonpoika	Poussin, Coquelet
5.	Gaidžiukas	Fiatal kakas	Serduk żghir fleta	Jonge haan	Mody kogut	Galo jovem	Cocoș tânăr	Mladý kohút	Mlad petelin	Nuori kukko	Ung tupp
1.	Kalakučiukas	Pecsenyepulyka, gigantpulyka, növendék pu- lyka	Dundjan (żghir fl-eta)	(Jonge) kalkoen	(Młody) indyk	Peru	Curcan (tânăr)	Mladá morka	(Mlada) pura	(Nuori) kalk- kuna	(Ung) kalkon
2.	Kalakutas	Pulyka	Dundjan	Kalkoen	Indyk	Peru adulto	Curcan	Morka	Pura	Kalkkuna	Kalkon
1.	Ančiukai, mus- kusinės anties ančiukai, mu- lardinės anties ančiukai	Pecsenyekacsa, Pecsenye pézs- makacsa, Pecse- nye mulard- kacsa	Papra (żghira fl-eta), papra żghira (fellus ta' papra) muskow (żghira fl-eta), papra mulard	(longe) eend, (longe) Barba- rijse eend (longe) "Mu- lard"-eend	(Młoda) kaczka tuczona, (Młoda) kaczka piżmova, (Młoda) kaczka mulard	Pato, Pato Bar- bary, Pato Mu- lard	Raţă (tânără), raţă (tânără) din specia Cai- rina moschata, raţă (tânără) Mulard	(Mladá kačica), káča, (Mladá) pižmová ka- čica, (Mladý) mulard	(Mlada) raca, račka, (mlada) muškatna raca, (mlada) mulard raca	(Nuori) ankka, (Nuori) mys- kiankka	(Ung) anka, an- kunge (ung) mulardand (ung) myskand
2.	Antis, musku- sinė antis, mu- lardinė antis	Kacsa, Pézsma kacsa, Mulard kacsa	Papra, papra muscoy, papra mulard	Eend Barbarijse eend "Mulard"- eend	Kaczka, Kaczka piżmowa, Kaczka mulard	Pato adulto, pato adulto <i>Barbary</i> , pato adulto <i>Mulard</i>	Rață, rață din specia Cairina moschata, rață Mulard	Kačica, Pyž- mová kačica, Mulard	Raca, muškatna raca, mulard raca	Ankka, mys- kiankka	Anka, mulard- and, myskand
1.	Žąsiukas	Fiatal liba, pec- senye liba	Wiżża (żghira fl-eta), fellusa ta' wiżża	(Jonge) gans	Moda gęś	Ganso	Gâscă (tânără)	(Mladá) hus, húsa	(Mlada) gos, goska	(Nuori) hanhi	(Ung) gås, gå- sunge
2.	Žąsis	Liba	Wiżża	Gans	Gęś	Ganso adulto	Gâscă	Hus	Gos	Hanhi	Gås
1.	Perlinių vištų viščiukai	Pecsenyegyöng- yös	Farghuna (żghira fl-eta)	(Jonge) parel- hoen	(Młoda) perliczka	Pintada	Bibilică adultă	(Mladá) perlička	(Mlada) pegatka	(Nuori) helmi- kana	(Ung) pärlhöna
2.	Perlinės vištos	Gyöngytyúk	Farghuna	Parelhoen	Perlica	Pintada adulta	Bibilică	Perlička	Pegatka	Helmikana	Pärlhöna

SV

lv	Puse	Ceturdaļa	Nesadalītas kāju ceturdaļas	Krūtiņa	Kāja	Cāļa kāja ar muguras daļu	Šķiņkis	Stilbs	Spārns	Nesadalīti spārni	Krūtiņas fileja	krūšukaulu krūšukaulu
it	Metà	Quarto	Cosciotto	Petto con osso K	Coscia	Coscetta	Sovraccoscia	Fuso	Ala	Ali non sepa-	Filetto, fesa K (tacchino)	Perto (con for- cella), fesa (con k forcella)
fr	Demi ou moi- tié	Quart	Quarts postér- ieurs non sépa- rés	Poitrine, blanc ou filet sur os	Cuisse	Cuisse de poulet avec une portion du dos	Haut de cuisse	Pilon	Aile	Ailes non sé- parées	Filet de poi- trine, blanc, fi- let, noix	Filet de poitrine avec clavicule
en	Half	Quarter	Unseparated leg quarters	Breast	Leg	Chicken leg with a portion of the back	Thigh	Drumstick	Wing	Unseparated wings	Breast fillet	Breast fillet with wishbone
el	Μισά	Τεταρτημόριο	Αδιαχώριστα τε- ταρτημόρια πο- διών	Στήθος	Πόδι	Πόδι από κοτό- πουλο με ένα κομμάτι της ράχης	Μηρός (μπούτι)	Κνήμη	Φτερούγα	Αδιαχώριστες φτερούγες	Φιλέτο στήθους	Φιλέτο στήθους με κλειδοκό- καλο
et	Pool	Veerand	Lahtilõikamata koivad	Rind	Koib	Koib koos sel- jaosaga	Reis	Sääretükk	Tiib	Lahtilõikamata tiivad	Rinnafilee	Rinnafilee koos harkluuga
de	Hälfte oder Halbes	(Vorder-, Hin- ter-)Viertel	Hinterviertel am Stück	Brust, halbe Brust, halbierte Brust	Schenkel, Keule	Hähnchen- schenkel mit Rückenstück, Hühnerkeule mit Rücken- stück	Oberschenkel, Oberkeule	Unterschenkel, Unterkeule	Hügel	Beide Flügel, ungetrennt	Brustfilet, Filet aus der Brust, Filet	Brustfilet mit Schlüsselbein
da	Halvt	Kvart	Sammenhæng- ende lårstykker	Bryst	Helt lår	Kyllingelår med en del af 17g- gen	Overlår	Underlår	Vinge	Sammenhæng- ende vinger	Brystfilet	Brystfilet med ønskeben
cs	Půlka	Čtvrtka	Neoddělená zadní čtvrtka	Prsa	Stehno	Stehno kuřete s částí zad	Horní stehno	Dolní stehno (palička)	Křídlo	Neoddělená křídla	Prsní řízek	Filety z prsou (Klíční kost s chrupavkou prsní kosti včetně svaloviny v přirozené souvislosti, klíč. kost a chrupavka max. 3 % z cel. hmotnosti)
es	Medio	Charto	Cuartos traseros unidos	Pechuga	Muslo y contramuslo	Charto trasero de pollo	Contramuslo	Muslo	Ala	Alas unidas	Filete de pe- chuga	Filere de pechuga con clavícula
bg	Половинка	Четвъртинка	Неразделени чегвъртинки с бутчетата	Гърди, бяло месо или филе с кост	Бугче	Бутче с част от гърба, прикре- пен към него	Бедро	Подбедрица	Крило	Неразделени крила	филе от гърдите, бяло месо	филе от гърдите с "япепа"
	a)	p)	С)	(p	e)	(J	g)	h)	i)	j)	k)	-C

I		ra
lv	Piles krūtiņa	Atkaulotai tīta kāju gaļai
it	Magret, maigret	Carne di coscia Atkaulotai di tacchino dis- kāju gaļai ossata
fr	Magret, maigret	Cuisse désossée Carne di coscia Atkaulotai tītara de dinde di tacchino dis- kāju gaļai ossata
en	Maigret, magret, maigret Magret, maigret Magret, maigret Piles krütina	Deboned turkey leg meat
el	Maigret, magret	Κρέας ποδιού γαλοπούλας χωρίς κόκαλο
et	Rinnaliha "magret" või "maigret")	Entbeintes Kalkuni kondi- Κρέας ποδιού Fleisch von Pu- tustatud koiva- γαλοπούλας tenschenkeln liha χωρίς κόκαλο
de	Magret, Maigret	Entbeintes Heisch von Pu- tenschenkeln
da	Magret, maigret	
CS	Magret, maigret (filety z prsou kachen a hus s kůží a pod- kožním tukem pokrývajícím prsní sval, bez hlubokého svalu prsního)	Carne de muslo U vykostěných Udbenet kød af y contramuslo krůtích stehen hele kalkunlår de pavo des-
es	Magret, maigret	Carne de muslo y contramuslo de pavo des-huesada
gq	Нетльсто филе	Обезкостен пуешки бут
	(II	(ii

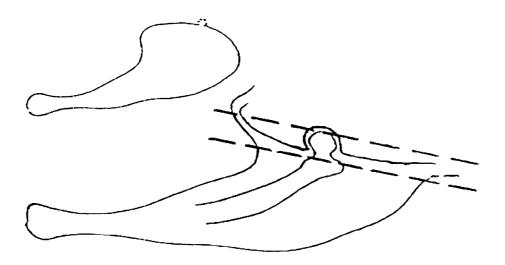
	gq	es	cs	da	de	et	el	en	Ĥ	it	lv
(iii	Нетльсто филе	Magret, maigret	Magret, maigret (filety z prsou kachen a hus s kůží a pod- kožním tukem pokrývajícím prsní sval, bez hlubokého svalu prsního)	Magret, maigret	Magret, Maigret	Rinnaliha "maigret" või "maigret")	Maigret, magret	Magret, maigret	Magret, maigret	Magret, maigret	Pīles krūtiņa
(u	Обезкостен пуешки бут	Carne de muslo y contramuslo de pavo des- huesada	U vykostěných krůtích stehen	Udbenet kød af hele kalkunlår	Entbeintes Heisch von Pu- tenschenkeln	Kalkuni kondi- tustatud koiva- liha	Κρέας ποδιού γαλοπούλας χωρίς κόκαλο	Deboned turkey leg meat	Cuisse désossée de dinde	Carne di coscia di tacchino dis- ossata	Atkaulotai tītara kāju gaļai
	lt	hu	mt	lu	ld	þţ	ľ	sk	sl	fl	AS
a)	Pusė	Fél baromfi	Nofs	Helft	Połówka	Metade	Jumătăți	Polená hydina	Polovica	Puolikas	Halva
p)	Ketvirtis	Negyed ba- romfi	Kwart	Kwart	Ćwiartka	Quarto	Sferturi	Štvrťka hydiny	Četrt	Neljännes	Kvart
c)	Neatskirti kojų ketvirčiai	Összefüggő (egész) comb- negyedek	Il-kwarti ta' wara tas-saqajn, mhux separati	Niet-gescheiden achterkwarten	Ćwiartka tylna w całości	Quartos da coxa não separados	Sferturi poster- ioare nesepa- rate	Neoddelené hy- dinové stehná	Neločene četrti nog	Takaneljännes	Bakdelspart
(p	Krūtinėlė	Mell	Sidra	Borst	Pierś, połówka piersi	Peito	Piept	Prsia	Prsi	Rinta	Bröst
e)	Koja	Comb	Koxxa	Hele poot, hele dij	Noga	Perna inteira	Pulpă	Hydinové stehno	Bedro	Koipireisi	Klubba
f)	Viščiuko koja su neatskirta nugaros dalimi	Csirkecomb a hát egy részével	Koxxa tat-ti- giega b'porzjon tad-dahar	Poot/dij met rugdeel (bout)	Noga kurczęca z częścią grzbietu	Perna inteira de frango com uma porção do dorso	Pulpă de pui cu o porțiune din spate atașată	Kuracie stehno s panvou	Piščančja bedra z delom hrbta	Koipireisi, jossa selkäosa	Kycklingklubba med del av ryggben
g)	Šlaunelė	Felsőcomb	Il-biċċa ta' fuq tal-koxxa	Bovenpoot, bovendij	Udo	Соха	Pulpă supe- rioară	Horné hydi- nové stehno	Stegno	Reisi	Lår
h)	Blauzdelė	Alsócomb	Il-biċċa t'isfel tal-koxxa (drumstick)	Onderpoot, onderdij (Drumstick)	Podudzie	Perna	Pulpă inferioară	Dolné hydi- nové stehno	Krača	Koipi	Ben
i)	Sparnas	Szárny	Ġewnaħ	Vleugel	Skrzydło	Asa	Aripi	Hydinové krí- delko	Peruti	Siipi	Vinge

AS	Sammanhäng- ande vingar	Bröstfilé	- Bröstfilé med nyckelben	Magret, maigret	- Urbenat kalkon- kött av klubba
ij	Siivet kiinni toisissaan	Rintafilee	Rintafilee solis- Iuineen	Magret, maigret	Kalkkunan luu- ton koipi-reisi- liha
sl	Neločene peruti	Prsni file	Prsni file s prsno kostjo	Magret	Puranje bedro brez kosti
sk	Neoddelené hy- dinové krídla	Hydinový rezeň	Hydinový rezeň s kosťou	Magret	Vykostené morčacie stehno
ľO	Aripi nesepa- rate	Piept dezosat	Piept dezosat cu osul iadeș	Tacâm de pa- săre, spinări de pasăre	Pulpă dezosată de curcan
pt	Asas não separadas	Carne de peito	Carne de peito com fúrcula	Magret, maigret	Carne desossada da perna inteira de peru
ld	Skrzydła w całości	Filet z piersi	Filet z piersi z obojczykiem	Magret	Pozbawione kości mięso z nogi indyka
lu	Niet-gescheiden vleugels	Borstfilet	Borstfilet met vorkbeen	Magret	Vlees van hele poten/hele di- jen van kalkoe- nen, zonder been
mt	Ġwienaħ mhux Niet-gescheiden separati vleugels	Hett tas-sidra	Hett tas-sidra bil-wishbone	Magret, maigret	Laham tas-sa- qajn tad-dun- djan dissussat
hu	Összefüggő (egész) szár- nyak	Mellfilé	Mellfilé szegy- csonttal	Bốrös libamell- filé, (maigret)	Kicsontozott pulykacomb
lt	Neatskirti spar- Összefüggő nai (egész) szár nyak	Krūtinėlės filė	Krūtinėlės filė su raktikauliu ir krūtinkauliu	Krūtinėlės filė be kiliojo rau- mens (magret)	Kalakuto kojų mėsa be kaulų
	(j	k)	(I	m)	n)

BILAGA II

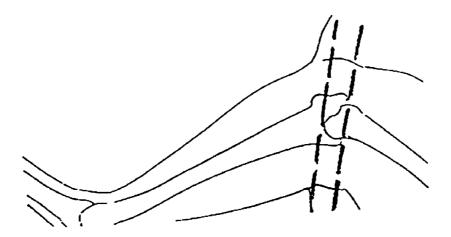
Snitt som skiljer lår/klubba och rygg

— avgränsning av höftled

Snitt som skiljer lår och ben

— avgränsning av knäled

SV

Artikel 10 - Kylmetoder

	gq	sə	SO	da	de	et	el	en	fr	it	lv
1.	Възлушно охлаждане	Refrigeración por aire	Vzduchem (Chlazení vzdu- chem)	Luftkøling	Luftkühlung	Õhkjahutus	Ψύξη με αέρα	Air chilling	Refroidissement à l'air	Refroidissement Raffreddamento Dzesēšana ar à l'air ad aria gaisu	Dzesēšana ar gaisu
5.	Възлушно- лушово охлаждане	Refrigeración por aspersión ventilada	Vychlazeným proudem vzdu- chu s postři- kem	Luftspraykøling	Luft-Sprühküh- lung	Öhkpiserdusja- hutus	Ψύξη με ψεκασμό	Air spray chil- ling	Refroidissement par aspersion ventilée	Raffreddamento Dzesēšana ar per aspersione izsmidzinātu e ventilazione gaisu	Dzesēšana ar izsmidzinātu gaisu
3.	Охлаждане чрез Refrigeración потапяне por immersió	Refrigeración por immersión	Ve vodní lázni ponořením	Neddyp- ningskøling	Gegenstrom- Tauchkühlung	Sukeljahutus	Ψύξη με βύθιση Immersion chilling	Immersion chilling	Refroidissement par immersion	Raffreddamento Dzesēšana ieg- per immersione remdējot	Dzesēšana ieg- remdējot
	lt	hu	mt	nl	pl	pt	ro	sk	sl	fi	AS
1.	Atšaldymas ore Levegős hűtés		Tkessih bl-arja	Luchtkoeling	Owiewowa	Refrigeração por ventilação	Refrigerare în aer	Chladené vzduchom	Zračno hlajenje Ilmajäähdytys		Luftkylning

- 1											
	lt	hu	mt	lu	ld	pt	ro	sk	sl	fi	SV
Atša	ldymas ore	Atšaldymas ore Levegős hűtés Tkessih bl-arja Luchtkoeling	Tkessih bl-arja	Luchtkoeling	Owiewowa	Refrigeração Refr por ventilação aer	Refrigerare în Chladené aer vzduchom	Chladené vzduchom	Zračno hlajenje	Zračno hlajenje Ilmajäähdytys Luftkylning	Luftkylning
Atša čian	Atšaldymas pu- čiant orą	Atšaldymas pu-Permetezéses čiant orą hűtés	Tkessih b'air spray	Lucht-sproei- koeling	Owiewowo- natryskowa	Refrigeração por aspersão e ventilação	Refrigeração Refrigerare prin Chladené spre- Hlajenje s por aspersão e duşare cu aer ventilação jovaním pršenjem	Chladené spre- jovaním	Hlajenje s pršenjem	Ilmaspray- jäähdytys	Evaporativ kyl- ning
Atša	Atšaldymas pa- nardinant	Atšaldymas pa- Bemerítéses hű- Tkessih b'im- nardinant tés mersjoni	Tkessih b'im- mersjoni	Dompelkoeling	Zanurzeniowa	Refrigeração por imersão	Refrigerare prin Chladené vo imersiune	Chladené vo vode	Hlajenje s po- tapljanjem	Hlajenje s po- Vesijäähdytys Vattenkylning tapljanjem	Vattenkylning

SV

BILAGA IV

Artikel 11.1 — Produktionssystem

	gq	es	so	da	de	et	el	en	fr	it	lv
a)	Хранена с % г.гьска, хранена с овес	Alimentado con % de Oca engordada con avena	Krmena (čím) % (čeho) Husa krmená ovsem	Fodret med % Havrefodret gås	Mast mit % Hafermastgans	Söödetud, mis sisaldab % Kaeraga toide- tud hani	Έχει τραφεί με % Χήνα που παχαίνεται με βρώμη	Fed with % of Oats fed goose	Alimenté avec % de Oie nourrie à l'avoine	Alimentato con il % di Oca ingrassata con avena	Barība ar % ar auzām baro- tas zosis
(q	Екстензивно закрито (отгледан на закрито)	Sistema extensivo en gallinero	Extenzivní v hale	Ekstensivt staldopdræt (skrabe)	Extensive Bodenhaltung	Ekstensiivne seespidamine (lindlas pida- mine)	Εκτατικής εκτ- ροφής	Extensive indoor (barnreared)	Élevé à l'inté- rieur: système exten- sif	Estensivo al coperto	Turēšana galve- nokārt telpās ("Audzēti kūtī")
c)	Свободен начин на отглеждане	Gallinero con salida libre	Volný výběh	Fritgående	Freilandhaltung	Vabapidamine	Ελεύθερης βοσκής	Free range	Sortant à l'extérieur	All'aperto	Brīvā turēšana
(p	Традиционен свободен начин на отглеждане	Granja al aire libre	Tradiční volný výběh	Frilands	Bäuerliche Frei- landhaltung	Traditsiooniline vabapidamine	Πτηνοτροφείο παραδοσιακά ελεύθερης βοσκής	Traditional free range	Fermier-élevé en plein air	Rurale all'aperto	Tradicionālā brīvā turēšana
e)	Свободен начин Granja de ста на отлеждане en libertad – пълна свобода	Granja de cría en libertad	Volný výběh – úplná volnost	Frilands opdrættet i fuld frihed	Bäuerliche Frei- landhaltung Unbegrenzter Auslauf	Täieliku liiku- misvabadusega traditsiooniline vabapidamine	Πτηνοτροφείο απεριόριστης τροφής	Free-range — total freedom	Fermier-élevé en liberté	Rurale in libertà	Pilnīgā brīvība

AS	Utfodrad med % Havreutfodrad gås	Extensivt uppfödd inomhus	Tillgång till utomhusvistelse	Traditionell utomhusvistelse	Uppfödd i full frihet
fi	Ruokittu rehulla, joka sisältää % Kauralla ruokittu hanhi	Laajaperäinen sisäkasvatus	Vapaa laidun – perinteinen kasvatustapa	Ulkoiluvapaus	Vapaa laidun – täydellinen liik- kumavapaus
sl	Krmljeno z % gos krmljena z ovsom	Ekstenzivna zaprta reja	Prosta reja	Tradicionalna prosta reja	Prosta reja – neomejen izpust
sk	Kŕmené % Husi kŕmené ovsom	Chované na hibokej podstielke (chov v hale)	Výbehový chov (chov v exteriéri)	Chované navoľno	Úplne voľný chov
ro	Furajate cu un % de Gâște furajate cu ovăz	Creștere în interior sistem extensiv	Creștere liberă	Creștere liberă tradițională	Creștere liberă – libertate totală –
pt	Alimentado com % de Ganso engordado com	Produção extensiva em interior	Produção em semiliberdade	Produção ao ar livre	Produção em liberdade
pl	Żywione z udziałem % tucz owsiany (gęsi)	Ekstensywny chów ściółkowy	Chów wybiegowy	Tradycyjny chów wybiegowy	Chów wybiegowy bez ograniczeń
lu	Gevoed met % Met haver vetgemeste gans	Scharrel binnen- gehouden	Scharrel met uitloop	Boerenscharrel met uitloop Hoeve met	Boerenscharrel met vrije uitloop Hoeve met vrije uitloop
mt	Mitmugha b' % ta' Wiżża mitmugha bil- hafur	Mrobbija ġewwa: sistema estensiva	Barra (free range)	Barra (free range) tradizz- jonali	Barra (free range) – liberta totali
hu	%-banval etetett Zabbal etetett liba	Istállóban külterjesen tartott	Szabadtartás	Hagyományos szabadtartás	Teljes szabad- tartás
lt	Lesinta % Avižomis penėtos žąsys	Patalpose laisvai auginti paukščiai (Auginti tvartuose)	Laisvai laikomi paukščiai	Tradiciškai laisvai laikomi paukščiai	Visikoje laisvėje laikomi paukščiai
	a)	b)	с)	(p	e)

BILAGA V

De villkor som avses i artikel 11 är följande:

a) Utfodrad med ... % ...

Hänvisning till följande foderingredienser får endast göras i följande fall:

- Till spannmål när detta utgör minst 65 viktprocent av den foderblandning som ges under större delen av gödningsperioden och innehåller högst 15 % spannmålsbiprodukter. När hänvisning görs till ett särskilt spannmålsslag ska detta utgöra minst 35 % av den foderblandning som ges och beträffande majs minst 50 %.
- Till baljväxter och grönsaker när de utgör minst 5 viktprocent av den foderblandning som ges under större delen av gödningsperioden.
- Till mjölkprodukter när de utgör minst 5 viktprocent av den foderblandning som ges under större delen av avslutningsperioden.

Termen havreutfodrad gås får dock användas när gässen under avslutningsperioden om tre veckor utfodras med minst 500 g havre dagligen.

b) Extensivt uppfödd inomhus

Denna term får endast användas i följande fall:

- i) Beläggningstätheten per m² golvyta inte överskrider
 - för kycklingar, unga tuppar och kapuner: 15 djur, men högst 25 kg levande vikt,
 - för ankor, pärlhöns, kalkoner: 25 kg levande vikt,
 - för gäss: 15 kg levande vikt.
- ii) Djurens slaktålder är följande:
 - Kycklingar: lägst 56 dagar.
 - Kalkoner: lägst 70 dagar.
 - Gäss: lägst 112 dagar.
 - Pekingankor: lägst 49 dagar.
 - Myskänder: för honor lägst 70 dagar, för hannar lägst 84 dagar.
 - Mulardänder, honor: lägst 65 dagar.
 - Pärlhöns: lägst 82 dagar.
 - Unga gäss (gässlingar): lägst 60 dagar.
 - Ungtuppar: lägst 90 dagar.
 - Kapuner: lägst 140 dagar.

c) Tillgång till utomhusvistelse

Denna term får endast användas i följande fall:

- i) Beläggningstätheten i fjäderfästallet och slaktåldern överensstämmer med gränserna enligt b, med undantag av kycklingar, för vilka beläggningstätheten får uppgå till 13 men högst 27,5 kg levande vikt per m² och för kapuner, för vilka beläggningstätheten ska vara högst 7,5 per m, dock högst 27,5 kg levande vikt per m².
- ii) Djuren under minst hälften av sin livstid under dagtid har haft fortlöpande tillgång till en rastgård utomhus med en till största delen vegetationstäckt markyta om minst
 - 1 m² per kyckling eller pärlhöns,
 - 2 m² per anka eller kapun,
 - 4 m² per kalkon eller gås.

Beträffande pärlhöns får en rastgård utomhus ersättas med ett intensivt golvstall med en golvyta som är minst lika stor som hönshusets och med en höjd på minst 2 m. En sittpinne, minst 10 cm lång, ska finnas per djur totalt sett (fjäderfästall och golvstall).

- iii) Minst 70 % av den foderblandning som används under gödningsperioden utgörs av spannmål.
- iv) Fjäderfästallet är försett med utgångshål med en sammanlagd längd motsvarande minst 4 m per 100 m² golvyta.
- d) Traditionell utomhusvistelse

Denna term får endast användas i följande fall:

- i) Beläggningstätheten inomhus per m² golvyta inte överskrider följande antal:
 - Kycklingar: 12 djur, men högst 25 kg levande vikt; i fråga om flyttbara stall med högst 150 m² golvyta som hålls öppen nattetid får dock beläggningstätheten ökas till 20 djur men högst 40 kg levande vikt per m².
 - Kapuner: 6,25 djur (upp till 91 dagars ålder 12 djur) men högst 35 kg levande vikt.
 - Myskänder och pekingankor: 8 hannar men högst 35 kg levande vikt, 10 honor men högst 25 kg levande
 - Mulardänder: 8 djur, men högst 35 kg levande vikt.
 - Pärlhöns: 13 djur, men högst 25 kg levande vikt.
 - Kalkoner: 6,25 djur (upp till 7 veckors ålder 10 djur) men högst 35 kg levande vikt.
 - Gäss: 5 djur (upp till 6 veckors ålder 10 djur), 3 djur under de tre sista veckorna av gödning om de hålls instängda, men högst 30 kg levande vikt.
- ii) Fjäderfästallens totala användbara yta vid en och samma anläggning inte överskrider 1 600 m².
- iii) Varje fjäderfästall innehåller högst
 - 4 800 kycklingar,
 - 5 200 pärlhöns,

- 4 000 honor av myskand eller pekinganka eller 3 200 hannar av myskand eller pekinganka eller 3 200 mulardänder,
- 2 500 kapuner, gäss och kalkoner.
- iv) Fjäderfästallet är försett med utgångshål av en sammanlagd längd motsvarande minst 4 m per 100 m² golvyta.
- v) Djuren har kontinuerlig tillgång till rastgård utomhus från en ålder som är lägst
 - sex veckor för kycklingar och kapuner,
 - åtta veckor för ankor, gäss, pärlhöns och kalkoner.
- vi) Rastgårdar utomhus som är till större delen vegetationstäckta och består av minst
 - 2 m² per kyckling, myskand, pekinganka eller pärlhöns,
 - 3 m² per mulardand,
 - 4 m² per kapun från 92 dagars ålder (2 m² upp till 91 dagars ålder),
 - 6 m² per kalkon,
 - 10 m² per gås.

Beträffande pärlhöns får en rastgård utomhus ersättas med ett intensivt golvstall med en golvyta som är minst dubbelt så stor som fjäderfästallets och med en höjd på minst 2 m. En sittpinne, minst 10 cm lång, ska finnas per djur totalt sett (fjäderfästall och golvstall).

- vii) Djuren som göds tillhör en art som erkänns som långsamt växande.
- viii) Foderblandningen som ges under gödningsperioden till minst 70 % utgörs av spannmål.
- ix) Lägsta slaktålder är
 - 81 dagar för kyckling,
 - 150 dagar för kapuner,
 - 49 dagar för pekingankor,
 - 70 dagar för honor av myskand,
 - 84 dagar för hannar av myskand,
 - 92 dagar för mulardänder,
 - 94 dagar för pärlhöns,
 - 140 dagar för kalkoner och gäss som saluförs hela som stekgäss,
 - 98 dagar för honor av kalkon som är avsedda att styckas,
 - 126 dagar för hannar av kalkon som är avsedda att styckas,

- 95 dagar för gäss avsedda för produktion av "foie gras" och "magret",
- 60 dagar för unga gäss (gässlingar).
- x) Avslutningsperioden inomhus inte överskrider
 - för minst 90 dagar gamla kycklingar: 15 dagar,
 - för kapuner: 4 veckor,
 - för minst 70 dagar gamla gäss och mulardänder avsedda för produktion av gåslever och magret: 4 veckor.

e) Uppfödd i full frihet

Denna term får användas endast vid överensstämmelse med de kriterier som fastställs i d, förutom att djuren under dagtid ska ha kontinuerlig tillgång till rastgårdar utomhus av obegränsad storlek.

Om beslut om restriktioner fattas, även veterinära sådana, på grundval av gemenskapsrätten i syfte att skydda folk- och djurhälsan, och som medför en begränsning av tillträdet för fjäderfä till en rastgård, får fjäderfä som fötts upp enligt de produktionsmetoder som beskrivs i första stycket c, d och e, med undantag för pärlhöns som fötts upp i intensiva golvstallar, fortsätta att saluföras med en särskild beteckning avseende produktionssystemet under restriktionernas löptid, dock högst tolv veckor.

BILAGA VI

BESTÄMNING AV VATTENFÖRLUST VID UPPTINING

(Avdroppningstest)

1. Mål och räckvidd

Denna metod ska användas för att bestämma den vattenmängd som går förlorad ur fryst och djupfryst kyckling vid upptining. Om denna upptiningsförlust, uttryckt i procent av slaktkroppens vikt (inbegripet samtliga ätbara slaktbiprodukter i förpackningen) överskrider det gränsvärde som föreskrivs i punkt 7 ska det bedömas att överskottsvattnet har tagits upp under slaktprocessen.

2. Definition

Upptiningsförluster som bestäms genom denna metod ska uttryckas i procent av den frysta eller djupfrysta slaktkroppens totala vikt, inbegripet ätbara slaktbiprodukter.

3. Princip

Den frysta eller djupfrysta slaktkroppen, inklusive eventuella ätbara slaktbiprodukter, ska tinas under förhållanden som gör det möjligt att beräkna vikten av vattenförlusten.

- 4. Apparatur
- 4.1 Vågar som kan väga upp till 5 kg med en noggrannhet av 1 g eller bättre.
- 4.2 Plastpåsar som är stora nog att rymma slaktkroppen och som har en säker fästanordning.
- 4.3 Termostatkontrollerat vattenbad med en utrustning som kan hålla slaktkroppen på det sätt som beskrivs i 5.5 och 5.6. Vattenbadet ska innehålla en vattenvolym som är minst åtta gånger större än volymen av det fjäderfä som ska kontrolleras och kunna hålla vattnets temperatur på 42 °C ± 2 °C.
- 4.4 Filterpapper eller absorberande pappershanddukar.
- 5. Förfarande
- 5.1 Tjugo slaktkroppar väljs slumpvis ut från den kvantitet fjäderfä som ska kontrolleras. Till dess de kan testas enligt beskrivningen i 5.2–5.11 ska de förvaras vid en temperatur av högst 18 °C.
- 5.2 Förpackningens utsida torkas av för att avlägsna is och vatten från ytan. Förpackningen och dess innehåll vägs avrundat till närmaste gram; denna vikt är M_0 .
- 5.3 Slaktkroppen, tillsammans med eventuella ätbara slaktbiprodukter, tas ut ur förpackningen, som torkas och vägs avrundat till närmaste gram; denna vikt är M_1 .
- 5.4 Vikten av den frysta slaktkroppen med slaktbiprodukter beräknas genom att M₁ subtraheras från M₀.
- 5.5 Slaktkroppen, inklusive de ätbara slaktbiprodukterna, placeras i en kraftig, vattentät plastpåse med buköppningen nedåt mot påsens botten. Påsen ska vara tillräckligt lång för att kunna fästas säkert i vattenbadet men inte så vid att slaktkroppen rubbas ur det vertikala läget.
- 5.6 Den del av påsen som innehåller slaktkroppen och de ätbara biprodukterna sänks ned helt i vattenbadet och påsen lämnas öppen upptill för att så mycket luft som möjligt ska försvinna ur den. Påsen ska hållas vertikalt, om nödvändigt med hjälp av stänger eller med extra vikter i påsen på ett sådant sätt att vatten från badet inte kan tränga in i påsen. De olika påsarna får inte vidröra varandra.

5.7 Påsen lämnas kvar i vattenbadet, som hela tiden hålls vid en temperatur av 42 °C ± 2 °C, med påsen eller vattnet i ständig rörelse till dess kärntemperaturen i slaktkroppen (den djupaste delen av bröstmuskeln närmast bröstbenet på kycklingar utan inkråm, eller mitten av inkråmet på kycklingar med inkråm) når minst + 4 °C, mätt på två slumpvis utvalda slaktkroppar. Slaktkropparna får inte stanna kvar i vattenbadet längre än nödvändigt efter att temperaturen + 4 °C har uppnåtts. Den nedsänkningsperiod som behövs för slaktkroppar som förvarats vid – 18 °C är följande:

	Slaktkroppens vikt + slaktbi-	Nedsänkningstid i minuter		
Viktklass (g)	produkter (g)	Kycklingar utan slaktbi- produkter	Kycklingar med slaktbi- produkter	
< 800	< 825	77	92	
850	825 — 874	82	97	
900	875 — 924	85	100	
950	925 — 974	88	103	
1 000	975 — 1 024	92	107	
1 050	1 025 — 1 074	95	110	
1 100	1 075 — 1 149	98	113	
1 200	1 150 — 1 249	105	120	
1 300	1 250 — 1 349	111	126	
1 400	1 350 — 1 449	118	133	

Efter 1 400 g krävs en ökning på sju minuter för varje ytterligare 100 g. Om den föreslagna nedsänkningsperioden går utan att + 4 °C uppnås i de två slaktkroppar som kontrolleras, ska upptiningen fortsätta tills kärntemperaturen + 4 °C uppnås.

- 5.8 Påsen och dess innehåll tas upp ur vattenbadet och man sticker hål i påsens botten för att allt vatten som uppkommit vid upptiningen ska rinna ut. Påsen och dess innehåll tillåts att rinna av under en timme vid en rumstemperatur mellan + 18 °C och + 25 °C.
- 5.9 Den upptinade slaktkroppen tas ut ur påsen och den mindre förpackningen med eventuella ätbara slaktbiprodukter tas ut ur buköppningen. Slaktkroppen torkas på insidan och utsidan med filterpapper eller pappershandduk. Man sticker hål i förpackningen med slaktbiprodukter och när vattnet runnit ut ska även den förpackningen och de upptinade slaktbiprodukterna torkas så noga som möjligt.
- 5.10 Den totala vikten av den upptinade slaktkroppen, de ätbara slaktbiprodukterna och förpackningen, bestäms avrundat till närmaste gram; denna vikt är M_2 .
- 5.11 Vikten av förpackningen med de ätbara slaktbiprodukterna, bestäms avrundat till närmaste gram; denna vikt är M_3 .
- 6. Beräkning av resultatet

Den mängd vatten som går förlorad vid upptining, uttryckt som en procentandel av vikten av den frysta eller djupfrysta slaktkroppen (inklusive ätbara slaktbiprodukter), fås genom:

$$((M_0 - M_1 - M_2)/(M_0 - M_1 - M_3)) \times 100$$

7. Utvärdering av resultatet

Om den genomsnittliga vattenförlusten vid upptiningen av de 20 slaktkropparna i testet överskrider de procenttal som anges nedan ska det anses att den vattenmängd som tagits upp under processen överskrider gränsvärdet.

Procenttalen är följande:

- Vid luftkylning: 1,5 %,
- Vid evaporativ kylning: 3,3 %,
- Vid vattenkylning: 5,1 %.

BILAGA VII

BESTÄMNING AV DEN TOTALA VATTENHALTEN I KYCKLINGAR (Kemiskt test)

1. Mål och räckvidd

Denna metod ska användas för att bestämma den totala vattenhalten i fryst och djupfryst kyckling. Denna metod inbegriper bestämning av vatten- och proteinhalten genom provtagning från den homogeniserade slaktkroppen av fjäderfä. Den totala vattenhalt som bestäms ska jämföras med det gränsvärde som uttrycks genom den formel som anges i punkt 6.4, för att bestämma om alltför mycket vatten har tagits upp under processen. Om undersökaren misstänker närvaro av något ämne som kan störa bestämningen ska nödvändiga försiktighetsåtgärder vidtas.

2. Definitioner

Slaktkropp: slaktkropp med ben, brosk och eventuella inälvor.

Ätbara organ: lever, hjärta, muskelmage och hals.

3. Princip

Vatten- respektive proteinhalt ska bestämmas i enlighet med erkända ISO-metoder (Internationella standardiseringsorganisationen) eller andra metoder eller analyser som godkänts av rådet.

Den högsta tillåtna totala vattenhalten i slaktkroppen beräknas med utgångspunkt i slaktkroppens proteinhalt som kan sättas i relation till den naturliga vattenhalten.

- 4. Apparatur och reagens
- 4.1 Vågar, med en noggrannhet på ± 1 g eller bättre, för att väga slaktkropp och förpackning.
- 4.2 Köttyxa eller såg för att stycka slaktkroppen i delar som är lagom stora för köttkvarnen.
- 4.3 Kraftig köttkvarn och mixer som kan homogenisera hela stycken av fryst eller djupfryst fjäderfä.

Anm.:

Ingen speciell köttkvarn rekommenderas. Den bör dock vara tillräckligt stark för att kunna mala djupfryst kött och ben till en homogen blandning som motsvarar den som fås med en kvarn som har en skiva med hål på 4 mm.

- 4.4 Apparatur enligt ISO 1442 för att bestämma vattenhalten.
- 4.5 Apparatur enligt ISO 937 för att bestämma proteinhalten.
- 5. Förfarande
- 5.1 Sju slaktkroppar väljs slumpvis ut från den kvantitet fjäderfä som ska kontrolleras och hålls frysta till dess analysen enligt 5.2–5.6 påbörjas.

Analysen kan utföras antingen av var och en av de sju slaktkropparna eller av ett samlingsprov av de sju slaktkropparna.

5.2 Förbehandlingen ska påbörjas inom en timme efter det att slaktkropparna har tagits ut ur frysen.

- 5.3 a) Förpackningens utsida torkas av för att avlägsna is och vatten från ytan. Varje slaktkropp vägs och tas ut ur eventuellt emballage. Sedan slaktkroppen styckats ska eventuellt förpackningsmaterial runt de ätbara organen avlägsnas. Den totala vikten av slaktkroppen inklusive de ätbara organen och is som sitter kvar på slaktkroppen ska bestämmas, avrundat till närmaste gram, till värdet P₁, efter avdrag för vikten av eventuellt emballage.
 - b) Vid analys av ett samlingsprov ska den sammanlagda vikten av de sju slaktkropparna, förberedda enligt 5.3 a, bestämmas till värdet P₇.
- 5.4 a) Hela slaktkroppen, vars vikt är P₁, hackas i en köttkvarn enligt 4.3 (och även blandas i en mixer om behövligt) för att ge ett homogent material från vilket ett prov kan tas som är representativt för varje slaktkropp.
 - b) Vid analys av ett samlingsprov ska alla sju slaktkropparna, vars sammanlagda vikt är P₇, malas i en köttkvarn enligt 4.3 (och även blandas i en mixer om behövligt) för att ge ett homogent material från vilket två prov kan tas som är representativa för alla sju slaktkropparna. De två proven analyseras enligt beskrivningen i 5.5 och 5.6.
- 5.5 Ett prov av det homogeniserade materialet tas och används genast för att bestämma vattenhalten i enlighet med ISO 1442 för att få vattenhalten "a %".
- 5.6 Ett prov av det homogeniserade materialet tas och används genast för att bestämma kvävehalten i enlighet med ISO 937. Denna kvävehalt omräknas till råproteinhalten "b %" genom att multipliceras med koefficienten 6,25.
- 6. Beräkning av resultatet
- 6.1 a) Vikten av varje kropps vattenhalt (W) uttrycks genom aP₁/100 och vikten av proteinet (RP) genom bP₁/100, båda i gram. Summan av vikten av vattnet (W₇) och vikten av proteinet (RP₇) i de sju slaktkroppar som analyseras ska bestämmas.
 - b) Vid analys av ett samlingsprov bestäms den genomsnittliga vatten- respektive proteinhalten i de två proven och uttrycks som a % respektive b %. Vikten av vattnet (W_7) i de sju slaktkropparna uttrycks genom a $P_7/100$ och vikten av proteinet (RP_7) genom b $P_7/100$, båda i gram.
- 6.2 Den genomsnittliga vikten av vattnet (W_A) och proteinet (RP_A) beräknas genom att W₇ respektive RP₇ divideras med
- 6.3 Den teoretiska naturliga vattenhalt i gram som bestäms genom denna metod beräknas med följande formel:
 - kycklingar: $3.53 \times RP_A + 23$.
- 6.4 a) Luftkylning:

Under antagandet att den tekniskt sett minsta möjliga vattenupptagningen under processen uppgår till 2 % (1) kan den högsta tillåtna gränsen för den totala vattenhalten (W_G) i gram som bestäms med denna metod erhållas genom följande formel (inkl. konfidensintervall):

— kycklingar:
$$W_G = 3.65 \times RP_A + 42$$
.

⁽¹⁾ Beräknad i förhållande till slaktkroppens vikt exklusive upptaget vatten.

b) Evaporativ kylning:

Under antagandet att den tekniskt sett minsta möjliga vattenupptagningen under processen uppgår till 4,5 % $(^1)$ kan den högsta tillåtna gränsen för den totala vattenhalten (W_G) i gram som bestäms med denna metod erhållas genom följande formel (inkl. konfidensintervall):

— kycklingar:
$$W_G = 3.79 \times RP_A + 42$$
.

c) Vattenkylning:

Under antagandet att den tekniskt sett minsta möjliga vattenupptagningen under processen uppgår till 7% (²) kan den högsta tillåtna gränsen för den totala vattenhalten (W_G) i gram som bestäms med denna metod erhållas genom följande formel (inkl. konfidensintervall):

— kycklingar:
$$W_G = 3.93 \times RP_A + 42$$
.

6.5 Om den genomsnittliga vattenhalten (W_A) i de sju slaktkropparna, beräknad enligt 6.2, inte överskrider det värde som anges i 6.4 (W_G) ska den kvantitet fjäderfä som omfattas av kontrollen anses uppfylla kraven.

⁽¹) Beräknad i förhållande till slaktkroppens vikt exklusive upptaget vatten.

⁽²⁾ Beräknad i förhållande till slaktkroppens vikt exklusive upptaget vatten.

BILAGA VIII

BESTÄMNING AV DEN TOTALA VATTENHALTEN I STYCKNINGSDELAR AV FJÄDERFÄKÖTT (Kemiskt test)

1. Mål och räckvidd

Denna metod ska användas för att bestämma den totala vattenhalten i vissa styckningsdelar av fjäderfäkött. Den omfattar bestämning av vatten- och proteinhalten i homogeniserade prover från styckningsdelar av fjäderfäkött. Den totala vattenhalt som bestäms ska jämföras med det gränsvärde som uttrycks genom den formel som anges i punkt 6.4, för att bestämma om alltför mycket vatten har tagits upp under processen. Om undersökaren misstänker närvaro av något ämne som kan störa bestämningen ska nödvändiga försiktighetsåtgärder vidtas.

2. Definitioner och förfaranden för provtagning

Definitionerna i artikel 1.2 ska tillämpas på de styckningsdelar av fjäderfäkött som avses i artikel 20. Proverna ska omfatta åtminstone följande:

- kycklingbröst: hälften av bröstet
- kycklingbröstfilé: hälften av det urbenade bröstet utan skinn
- kalkonbröst, kalkonbröstfilé och urbenat kött av klubba: portioner på cirka 100 g
- övriga styckningsdelar: se definitioner i artikel 1.2.

När det gäller frysta eller djupfrysta bulkprodukter (där styckningsdelarna inte är individuellt förpackade) får de större förpackningar från vilka proverna ska tas förvaras vid en temperatur på 0 °C tills att enskilda styckningsdelar kan tas loss.

3. Princip

Vatten- respektive proteinhalt ska bestämmas i enlighet med erkända ISO-metoder (Internationella standardiseringsorganisationen) eller andra metoder eller analyser som godkänts av rådet.

Den högsta tillåtna totala vattenhalten i styckningsdelarna av fjäderfäkött beräknas med utgångspunkt i styckningsdelarnas proteinhalt som kan sättas i relation till den naturliga vattenhalten.

- 4. Apparatur och reagens
- 4.1 Vågar med en noggrannhet på ± 1 g eller bättre, för att väga styckningsdelar och förpackning.
- 4.2 Köttyxa eller såg för att stycka styckningsdelarna i delar som är lagom stora för köttkvarnen
- 4.3 Kraftig köttkvarn och mixer som kan homogenisera styckningsdelar av fjäderfäkött eller delar av dessa.

Anm.:

Ingen speciell köttkvarn rekommenderas. Den bör dock vara tillräckligt stark för att kunna mala djupfryst kött och ben till en homogen blandning som motsvarar den som fås med en kvarn som har en skiva med hål på 4 mm.

- 4.4 Apparatur enligt ISO 1442 för att bestämma vattenhalten.
- 4.5 Apparatur enligt ISO 937 för att bestämma proteinhalten.
- 5. Förfarande
- 5.1 Fem styckningsdelar väljs slumpvis ut från den kvantitet fjäderfä som ska kontrolleras och hålls kylda eller frysta till dess analysen enligt 5.2–5.6 påbörjas.

Prover från frysta eller djupfrysta bulkvaror av det slag som avses i punkt 2 får förvaras vid en temperatur på 0 °C fram till dess att analysen påbörjas.

Analysen kan utföras antingen av var och en av de fem styckningsdelarna eller av ett samlingsprov av de fem styckningsdelarna.

- 5.2 Förbehandlingen ska påbörjas inom en timme efter det att styckningsdelarna har tagits ut ur kyl- eller frysskåpet.
- 5.3 a) Förpackningens utsida torkas av för att avlägsna is och vatten från ytan. Varje styckningsdel vägs och tas ut ur eventuellt emballage. Sedan styckningsdelen har skurits upp i mindre bitar ska styckningsdelens vikt bestämmas, avrundat till närmaste gram, för att erhålla värdet P₁, efter avdrag för vikten av eventuellt emballage.
 - b) Vid analys av ett samlingsprov ska den sammanlagda vikten av de fem styckningsdelarna, förberedda enligt 5.3 a, bestämmas för att erhålla värdet P_5 .
- 5.4 a) Hela styckningsdelen med vikten P₁, mals i en köttkvarn enligt 4.3 (och blandas även i en mixer om behövligt) för att ge ett homogent material från vilket ett prov kan tas som är representativt för varje styckningsdel.
 - b) Vid analys av ett samlingsprov ska alla fem styckningsdelarna, vars sammanlagda vikt är P_5 , malas i en köttkvarn enligt 4.3 (och blandas även i en mixer om behövligt) för att ge ett homogent material från vilket två prov kan tas som är representativa för alla fem styckningsdelarna.

De två proven analyseras enligt beskrivningen i 5.5 och 5.6.

- 5.5 Ett prov av det homogeniserade materialet tas och används genast för att bestämma vattenhalten i enlighet med ISO 1442 för att få vattenhalten "a %".
- 5.6 Ett prov av det homogeniserade materialet tas och används genast för att bestämma kvävehalten i enlighet med ISO 937. Denna kvävehalt omräknas till råproteinhalten "b %" genom att multipliceras med koefficienten 6,25.
- 6. Beräkning av resultatet
- 6.1 a) Vikten av varje styckningsdels vattenhalt (W) uttrycks genom $aP_1/100$ och vikten av proteinet (RP) genom $bP_1/100$, båda i gram.

Summan av vikten av vattnet (W5) och vikten av proteinet (RP5) i de fem styckningsdelarna ska bestämmas.

- b) Vid analys av ett samlingsprov bestäms den genomsnittliga vatten- respektive proteinhalten i de två proven och uttrycks som a % respektive b %. Vikten av vattnet (W_5) i de fem styckningsdelarna uttrycks genom a $P_5/100$ och vikten av proteinet vikt (RP_5) genom b $P_5/100$, båda i gram.
- 6.2 Den genomsnittliga vikten av vattnet (W_A) och proteinet (RP_A) beräknas genom att W_5 respektive RP_5 divideras med 5.
- 6.3 Den teoretiska genomsnittliga kvoten W/RP som bestäms genom denna metod är följande för
 - kycklingbröstfilé: 3,19 ± 0,12,
 - kycklingklubbor och lårkvarter: 3,78 ± 0,19,
 - kalkonbröstfilé: 3,05 ± 0,15,
 - kalkonklubbor: 3,58 ± 0,15,
 - urbenat kalkonkött av klubba: 3,65 ± 0,17.

6.4 Under antagandet att den tekniskt sett minsta möjliga vattenupptagningen under processen uppgår till 2 %, 4 % eller 6 % (¹) beroende på produkttyp och kylningsmetod kan den högsta tillåtna gränsen för W/RP enligt denna metod vara följande:

	Luftkylning	Evaporativ kylning	Vattenkylning:
Kycklingbröstfilé, utan skinn	3,40	3,40	3,40
Kycklingbröst, med skinn	3,40	3,50	3,60
Lår, ben, klubbor, klubbor med del av ryggben och lårkvarter av kyckling, med skinn	4,05	4,15	4,30
Kalkonbröstfilé, utan skinn	3,40	3,40	3,40
Kalkonbröst, med skinn	3,40	3,50	3,60
Lår, ben och klubbor av kalkon, med skinn	3,80	3,90	4,05
Urbenat kalkonkött av klubba, utan skinn	3,95	3,95	3,95

Om den genomsnittliga kvoten W_A/RP_A i de fem styckningsdelarna, beräknad enligt 6.2, inte överstiger den kvot som anges i 6.4 ska den kvantitet styckningsdelar som omfattas av kontrollen anses uppfylla kraven.

⁽¹) Beräknad i förhållande till styckningsdelens vikt exklusive upptaget vatten. För filéer (utan skinn) och urbenat kalkonkött av klubba är procentsatsen 2 % för var och en av kylningsmetoderna.

BILAGA IX

KONTROLL AV VATTENUPPTAGNINGEN PÅ PRODUKTIONSANLÄGGNINGEN (Test i slakteri)

1. Minst en gång per arbetsperiod om åtta timmar

väljs 25 slaktkroppar slumpvis ut från bandet genast efter urtagningen och avlägsnandet av alla slaktbiprodukter och fett och före första därpå följande spolning.

- 2. Ta om behövligt bort halsen och lämna kvar halsskinnet på kroppen.
- 3. Märk varje slaktkropp. Väg varje slaktkropp och anteckna vikten, avrundad till närmaste gram.
- 4. Häng tillbaka de slaktkroppar som ska testas på bandet så att de genomgår den normala behandlingen med spolning, avkylning, avrinning osv.
- 5. I slutet av avrinningsbandet tas de märkta slaktkropparna ner utan att få rinna av längre än vad som är normalt för resten av partiet.
- 6. Provet utgörs av de första 20 märkta slaktkroppar som tas ner. De vägs på nytt. Deras vikt bestäms, avrundad till närmaste gram, och ställs mot den vikt som noterades vid den första vägningen. Om färre än 20 märkta slaktkroppar återfinns ska provet annulleras.
- 7. Ta bort märkningen från slaktkropparna, som därefter får genomgå den normala förpackningsbehandlingen.
- 8. Bestäm procenttalet för vattenupptagningen genom att subtrahera slaktkropparnas sammanlagda vikt före spolning från vikten efter spolning, nedkylning och avrinning, genom att dividera skillnaden med den ursprungliga vikten och multiplicera med 100.
- 9. I stället för manuell vägning enligt punkterna 1–8 får automatisk vägning användas för bestämningen av den procentuella vattenupptagningen på grundval av samma antal slaktkroppar och enligt samma principer, förutsatt att den behöriga myndigheten i förväg har godkänt att det automatiska vägningssystemet används för ändamålet.
- 10. Resultatet ska inte överskrida följande procenttal av slaktkropparnas ursprungliga vikt eller något annat tal som anger den högsta tillåtna vattenhalt som får absorberas:

Luftkylning: 0 %,
Evaporativ kylning: 2 %,
Vattenkylning: 4,5 %,

BILAGA X

FORMULERINGAR SOM AVSES I ARTIKEL 16.6

– på bulgariska: Съдържанието на вода превишава нормите на ЕО

- på spanska: Contenido en agua superior al límite CE

– på tjeckiska: Obsah vody překračuje limit ES

– på danska: Vandindhold overstiger EF-Normen

– på tyska: Wassergehalt über dem EG-Höchstwert

– på estniska: Veesisaldus ületab EÜ normi

– på grekiska: Περιεκτικότητα σε νερό ανώτερη του ορίου ΕΚ

– på engelska: Water content exceeds EC limit

- på franska: Teneur en eau supérieure à la limite CE

– på italienska: Tenore d'acqua superiore al limite CE

– på lettiska: Ūdens saturs pārsniedz EK noteikto normu

– på litauiska: Vandens kiekis viršija EB nustatytą ribą

på ungerska: Víztartalom meghaladja az EK által előírt határértéket

– på maltesiska: Il-kontenut ta' l-ilma superjuri ghal-limitu KE

- på nederländska: Watergehalte hoger dan het EG-maximum

på polska: Zawartość wody przekracza normę WE

- på portugisiska: Teor de água superior ao limite CE

- på rumänska: Conţinutul de apă depăşeşte limita CE

– på slovakiska: Obsah vody presahuje limit ES

– på slovenska: Vsebnost vode presega ES omejitev

– på finska: Vesipitoisuus ylittää EY-normin

- på svenska: Vattenhalten överstiger den halt som är tillåten inom EG.

BILAGA XI

FÖRTECKNING ÖVER NATIONELLA REFERENSLABORATORIER

Belgien

Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) Eenheid Technologie en Voeding Productkwaliteit en voedselveiligheid Brusselsesteenweg 370 B-9090 Melle

Bulgarien

Национален диагностичен научно-изследователски ветеринарно-медицински институт (National Diagnostic Research Veterinary Medicine Institute) бул. "Пенчо Славейков" 15 (15, Pencho Slaveikov str.) София—1606 (Sofia—1606)

Tjeckien

Státní veterinární ústav Jihlava Národní referenční laboratoř pro mikrobiologické, chemické a senzorické analýzy masa a masných výrobků Rantířovská 93 CZ-586 05 Jihlava

Danmark

Fødevarestyrelsen Fødevareregion Øst Afdeling for Fødevarekemi Søndervang 4 DK-4100 Ringsted

Tyskland

Bundesforschungsanstalt für Ernährung und Lebensmittel Standort Kulmbach E.C.-Baumann-Straße 20 D-95326 Kulmbach

Estland

Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Kreutzwaldi 30 EE-51006 Tartu

Irland

National Food Centre Teagasc Dunsinea Castleknock IE-Dublin 15

Grekland

Ministry of Rural Development & Food Veterinary Laboratory of Larisa 7th km Larisa-Trikalon st. GR-411 10 Larisa

Spanien

Laboratorio Arbitral Agroalimentario Carretera de La Coruña, km 10,700 E-28023 Madrid

Frankrike

SCL Laboratoire de Lyon 10, avenue des Saules BP 74 F-69922 Oullins

Italien

Ministero Politiche Agricole e Forestali Ispettorato centrale per il controllo della qualità dei prodotti agroalimentari Laboratorio di Modena Via Jacopo Cavedone n. 29 I-41100 Modena

Cypern

Agricultural Laboratory Department of Agriculture Loukis Akritas Ave; 14 CY-Lefcosia (Nicosia)

Lettland

Pārtikas un veterinārā dienesta Nacionālais diagnostikas centrs Lejupes iela 3, Rīga, LV-1076

Litauen

Nacionalinė veterinarijos laboratorija J. Kairiūkščio g. 10 LT-2021 Vilnius

Luxemburg

Laboratoire National de Santé Rue du Laboratoire, 42 L-1911 Luxembourg

Ungern

Országos Élelmiszervizsgáló Intézet Budapest 94. Pf. 1740 Mester u. 81. HU-1465

Malta

Malta National Laboratory UB14, San Gwann Industrial Estate San Gwann, SGN 09 Malta

Nederländerna

RIKILT — Instituut voor Voedselveiligheid Bornsesteeg 45, gebouw 123 6708 AE Wageningen Nederland

Österrike

Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH Institut für Lebensmitteluntersuchung Wien Abteilung 6 — Fleisch und Fleischwaren Spargelfeldstraße 191 A-1226 Wien

Polen

Centralne Laboratorium Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych ul. Reymonta 11/13 60-791 Poznań Polska

Portugal

Autoridade de Segurança Alimentar e Económica — ASAE Laboratório Central da Qualidade Alimentar — LCQA Av. Conde Valbom, 98 P-1050-070 Lisboa

Rumänien

Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară Str. Câmpul Moșilor, nr. 5, Sector 2 București

Slovenien

Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60 SI-1115 Ljubljana

Slovakien

Štátny veterinárny a potravinový ústav Botanická 15 842 52 Bratislava Slovenská republika

Finland

Elintarviketurvallisuusvirasto Evira Mustialankatu 3 FI-00710 Helsinki

Sverige

Livsmedelsverket Box 622 S-75126 Uppsala

Förenade kungariket

Laboratory of the Government Chemist Queens Road Teddington TW11 0LY United Kingdom

BILAGA XII

Uppgifter som ska utföras av expertstyrelsen för övervakning av vattenhalten i fjäderfäkött, samt dess organisationsstruktur

Den expertstyrelse som avses i artikel 19 ska ansvara för följande uppgifter:

- a) Tillhandahålla de nationella referenslaboratorierna information om analytiska metoder och jämförande tester när det gäller vattenhalten i fjäderfäkött.
- b) Samordna de nationella referenslaboratoriernas tillämpning av de metoder som avses i led a genom att anordna jämförande tester, framför allt kvalitetsprövning.
- c) Stödja de nationella referenslaboratoriernas kvalitetsprövning genom att tillhandahålla vetenskapligt stöd i samband med utvärdering och rapportering av statistiska uppgifter.
- d) Samordna utvecklingen av nya analysmetoder och informera de nationella referenslaboratorierna om framstegen på detta område.
- e) Tillhandahålla kommissionen vetenskaplig och teknisk expertkunskap, särskilt då medlemsstaterna inte tolkar resultatet av en analys på samma sätt.

Den expertstyrelse som avses i artikel 19 ska vara organiserad enligt följande:

Expertstyrelsen för övervakning av vattenhalten i fjäderfäkött ska vara sammansatt av företrädare för Gemensamma forskningscentret (GFC) – Institutet för referensmaterial och referensmätningar (IRMM), företrädare för GD Jordbruk och landsbygdsutveckling samt företrädare för tre nationella referenslaboratorier. Företrädaren för IRMM ska vara styrelsens ordförande och ska utse de nationella referenslaboratorierna enligt ett rullande schema. De myndigheter i medlemsstaterna som är ansvariga för det nationella referenslaboratorium som valts ut ska sedan utse enskilda experter på övervakning av vattenhalt i livsmedel som ska biträda styrelsen. Genom årlig avlösning ska ett deltagande nationellt referenslaboratorium ersättas åt gången, så att styrelsen garanteras ett viss mått av kontinuitet. Respektive medlemsstater ska stå för de kostnader som uppstår för medlemsstaternas experter och/eller de nationella referenslaboratorierna när de utför sitt arbete enligt detta avsnitt i denna bilaga.

De nationella referenslaboratoriernas uppgifter

De nationella referenslaboratorier som förtecknas i bilaga XI ska utföra följande:

- a) Samordna verksamheten för de nationella laboratorier som ansvarar för analys av vattenhalten i fjäderfäkött.
- b) Hjälpa den behöriga myndigheten i medlemsstaten att organisera systemet för övervakning av vattenhalten i fjäderfäkött
- c) Delta i jämförande tester (kvalitetsprövning) mellan de olika nationella laboratorier som avses i led a.
- d) Se till att de uppgifter som expertstyrelsen lämnar sprids till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten och till de nationella laboratorier som avses i led a.
- e) Samarbeta med expertstyrelsen och, om de utses, sluta sig till denna, preparera nödvändiga testprover (inklusive homogenitetstestning) och ordna med lämpliga transporter.

BILAGA XIII

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 1906/90	Förordning (EEG) nr 1538/91	Den här förordningen
	Artikel 1	Artikel 1
	Artikel 1a, inledningen	Artikel 2, inledningen
Artikel 2.2, 2.3 och 2.4		Artikel 2 a, b och c
Artikel 2.8		Artikel 2 d
	Artikel 1a första och andra strecksatserna	Artikel 2 e och f
	Artikel 2	Artikel 3.1–3.4
Artikel 4		Artikel 3.5
	Artikel 3	Artikel 4
	Artikel 4	Artikel 5.1
Artikel 5.1–5.4		Artikel 5.2–5.5
Artikel 6		Artikel 5.6
	Artikel 5	Artikel 6
	Artikel 6.1, inledningen	Artikel 7.1, inledningen
	Artikel 6.1 första till sjätte strecksatsen	Artikel 7.1 a–f
	Artikel 6.2, inledningen	Artikel 7.2, inledningen
	Artikel 6.2, första till fjärde strecksatsen	Artikel 7.2 a–d
	Artikel 7.1	Artikel 8.1
	Artikel 7.3	Artikel 8.2
	Artikel 7.4	Artikel 8.3
	Artikel 7.5	Artikel 8.4
	Artikel 7.6	Artikel 8.5
	Artikel 8.1	Artikel 9.1
	Artikel 8.2	Artikel 9.2
	Artikel 8.3, inledningen	Artikel 9.3, inledningen
	Artikel 8.3 första strecksatsen	Artikel 9.3 a
	Artikel 8.3 andra strecksatsen	Artikel 9.3 b
	Artikel 8.4 första stycket, inledningen	Artikel 9.4 första stycket, inledningen

Förordning (EEG) nr 1906/90	Förordning (EEG) nr 1538/91	Den här förordningen
	Artikel 8.4 första stycket första till tredje strecksatserna	Artikel 9.4 första stycket a–c
	Artikel 8.4 andra stycket	Artikel 9.4 andra stycket
	Artikel 8.5–8.12	Artikel 9.5–9.12
	Artikel 8.13 första stycket	_
	Artikel 8.13 andra stycket	Artikel 9.13
	Artikel 9	Artikel 10
	Artikel 10	Artikel 11
	Artikel 11.1, inledningen	Artikel 12.1, inledningen
	Artikel 11.1 första till fjärde strecksat- serna	Artikel 12.1 a–d
	Artikel 11.2	Artikel 12.2
	Artikel 11.2a	Artikel 12.3
	Artikel 11.2b	Artikel 12.4
	Artikel 11.3, inledningen	Artikel 12.5, inledningen
	Artikel 11.3 första till fjärde strecksat- serna	Artikel 12.5 a–d
	Artikel 11.4	Artikel 12.6
	Artikel 12	Artikel 13
	Artikel 13	Artikel 14
	Artikel 14a.1 och 14a.2	Artikel 15
	Artikel 14a.3–14a.5	Artikel 16.1–16.3
	Artikel 14a.5a	Artikel 16.4
	Artikel 14a.6	Artikel 16.5
	Artikel 14a.7 första stycket, inledningen	Artikel 16.6 första stycket
	Artikel 14a.7 första stycket strecksatser	Bilaga X
	Artikel 14a.7 andra och tredje styckena	Artikel 16.6 andra och tredje styckena
	Artikel 14a.8–14a.12	Artikel 17.1–17.5
	Artikel 14a.12a	Artikel 18.1
	Artikel 14a.13	Artikel 18.2
	Artikel 14a.14	Artikel 19
	Artikel 14b.1	Artikel 20.1

Förordning (EEG) nr 1906/90	Förordning (EEG) nr 1538/91	Den här förordningen
	Artikel 14b.2 första stycket, inledningen	Artikel 20.2 första stycket, inledningen
	Artikel 14b.2 första stycket första till tredje strecksatsen	Artikel 20.2 första stycket leden a-c
	Artikel 14b.2 andra stycket	Artikel 20.2 andra stycket
	Artikel 14b.3 och 14b.4	Artikel 20.3 och 20.4
	Artikel 15	_
	_	Artikel 21
	_	Artikel 22
	Bilaga I	Bilaga I
	Bilaga Ia	Bilaga II
	Bilaga II	Bilaga III
	Bilaga III	Bilaga IV
	Bilaga IV	Bilaga V
	Bilaga V	Bilaga VI
	Bilaga VI	Bilaga VII
	Bilaga VIa	Bilaga VIII
	Bilaga VII	Bilaga IX
	Bilaga VIII	Bilaga XI
	Bilaga IX	Bilaga XII
	_	Bilaga XIII